

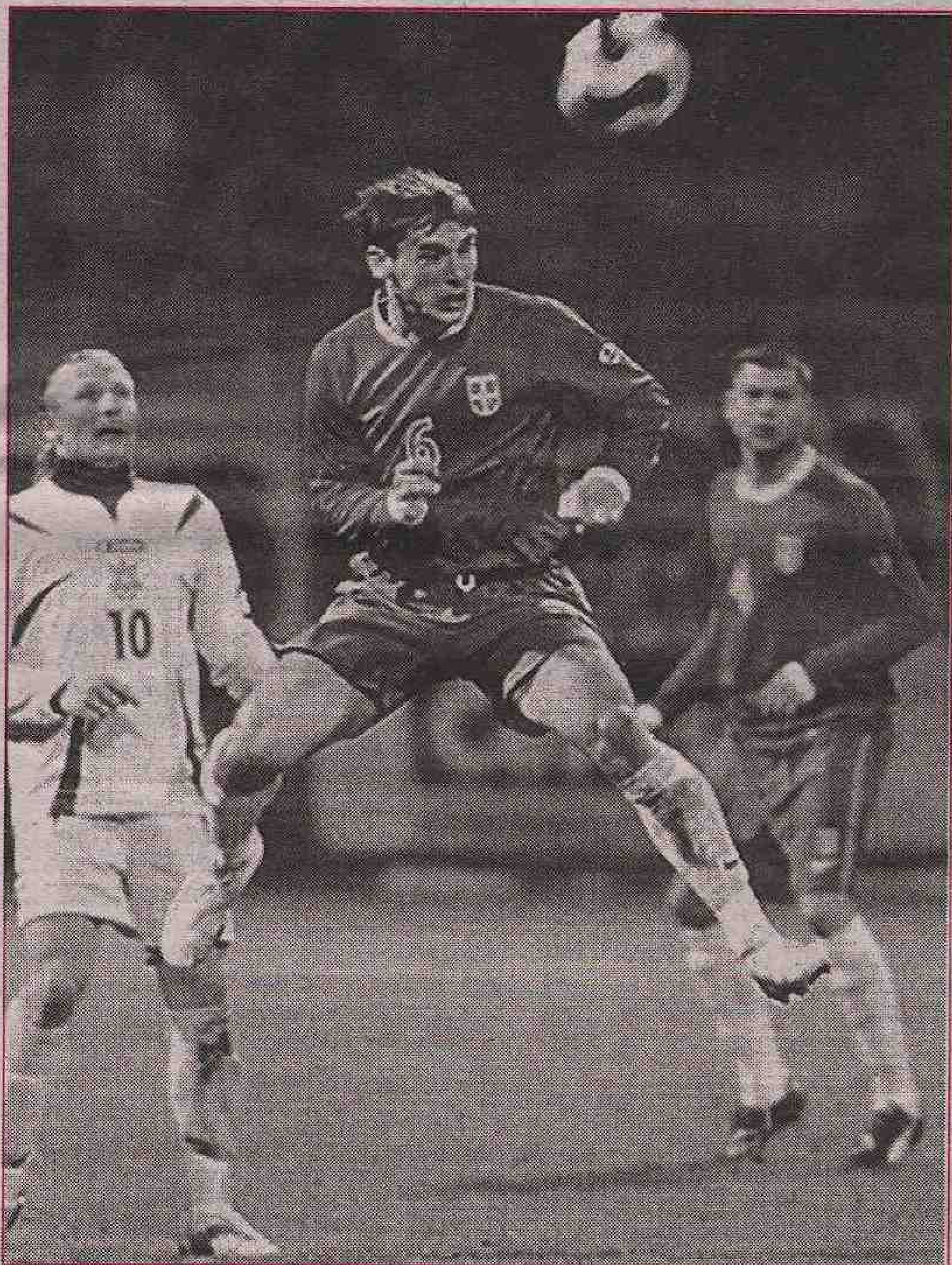
Український ФУТБОЛ

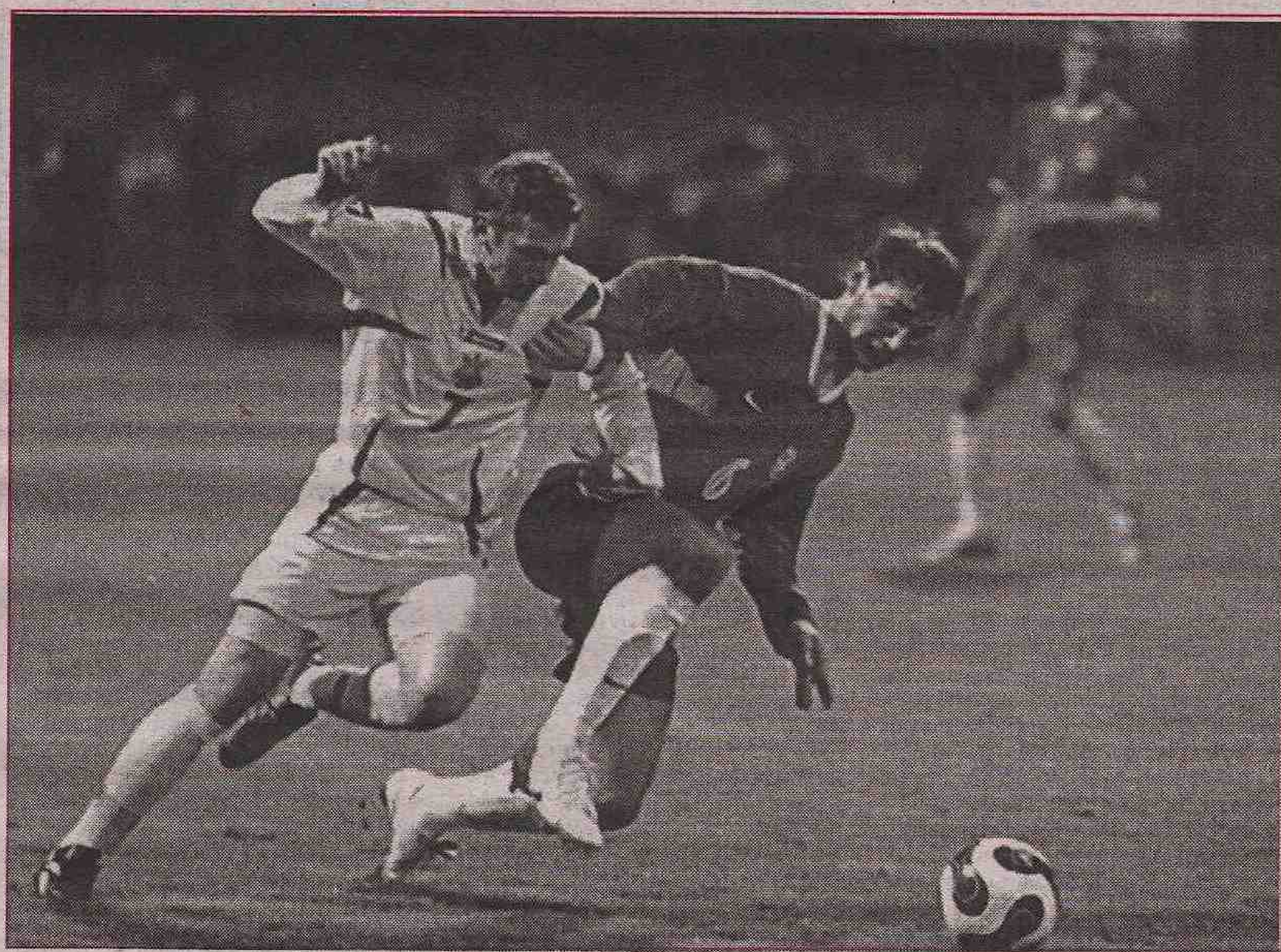

Засновано в БЕРЕЗНІ 1991 року

П'ятниця, 28 березня 2008 року • № 35 (1987) • Ціна вільна

ПЕРШІ ПЛОДИ МИХАЙЛИЧЕНКА

АЗІЯ. ЧС-2010

Бахрейн — Японія — 1:0
Катар — Ірак — 2:0
Китай — Австралія — 0:0
КНДР — Південна Корея — 0:0
Кувейт — Іран — 2:2
Сигапур — Ліван — 2:0
Сирія — ОАЕ — 1:1
Таїланд — Оман — 0:1
Туркменистан — Йорданія — 0:2
Узбекистан — Саудівська Аравія — 3:0

Товариські матчі

Австрія — Голландія — 3:4
Алжир — ДР Конго — 0:1
Андорра — Латвія — 0:3
Вірменія — Казахстан — 1:0
Білорусь — Туреччина — 2:2
Бельгія — Марокко — 1:4
Болгарія — Фінляндія — 2:1
Боснія-Герцеговина — Македонія — 2:2
Угорщина — Словенія — 0:1
Гана — Мексика — 1:2
Данія — Чехія — 1:1
Єгипет — Аргентина — 0:2
Ізраїль — Чилі — 1:0
Іспанія — Італія — 1:0
Литва — Азербайджан — 1:0
Люксембург — Уельс 0:2
Мальта — Ліхтенштейн — 7:1
Польща — США — 0:3
Португалія — Греція — 1:2
Румунія — Росія — 3:0
Північна Ірландія — Грузія — 4:1
Словаччина — Ісландія — 1:2
Туніс — Кот д'Івуар — 2:0
Франція — Англія — 1:0
Чорногорія — Норвегія — 3:1
Швейцарія — Німеччина — 0:4
Швеція — Бразилія — 0:1
Шотландія — Хорватія — 1:1
Естонія — Канада — 2:0
ПАР — Парагвай — 3:0

ТРУДНОЩІ ПЕРЕКЛАДУ

УКРАЇНА 2		0 СЕРБІЯ
Кернозенко Допілка Мандзюк Чигринський Несмачний Гусєв (Гай, 55) Тимощук Голайдо (Воробей, 88) Назаренко Воронін (Милевський, 76) Шевченко (Гладкий, 87)	1:0 Шевченко (54) 2:0 Назаренко (57) 26 березня. 19.00. Київ. Стадіон "Динамо" ім.В.Лобановського. 10000 глядачів. 2 градуси. Р.Лаукс А.Лемкінс Ю.Поповиченко (усі — Латвія) **Резервний арбітр:** О.Орєхов (Україна) Воронін (73) — Лазович (32), Видич (35), Жигич (59)	Стойкович Рукавина Видич (Рніч, 72) Іванович Смілянич (Ненад Ковачевич, 82) Сулеймані (Зоран Тошич, 82) Деян Станкович-к (Янкович, 72) Лукович Кузманович Лазович (Йованович, 46) Жигич (Саша Ілич, 69)
Шуст Русол Шевчук		Радіша Ілич Душко Тошич Коларов Милованович Нінков
Олексій МИХАЙЛИЧЕНКО		Мирослав ДЖУКИЧ

Сьогоднішні суперники — новостворені держави, які утворилися після розпаду двох могутніх держав — СРСР та Югославії. Не так давно обидві країни стали незалежними, а збірні України та Сербії встигли схрестити шпаги між собою двічі. 2002 року в Москві на Кубку LG Україна обіграла своїх слов'янських побратимів — 2:0 (голи забили Мусолітін та Попов), а 2005-го на стадіоні "Динамо" "жовто-блакитні" здобули перемогу в рамках меморіалу Лобановського — 2:1 (у господарів відзначилися Ребров та Назаренко).

Як бачимо, статистика проведених зустрічей повністю на нашому боці і ми гідні були перемоги в цей холодний весняний день. Україна та Сербія — поруч у рейтингу ФІФА — підопічні Мирослава Джукича розмістилися на 31-й позиції, ми ж на сходинку нижче. Як і українці, серби пролетіли повз Євро-2008 і звітну зустріч розглядають як планомірний етап підготовки до відбору на ЧС-2010.

В обох збірних зараз відбувається зміна поколінь. І якщо у нашої команди вона більш-менш протікає плавно, то серби перекроїли склад за останні два роки відсотків на 85. Що і говорити, якщо лише троє гравців нинішньої збірної виступали на мундіалі-2006 у Німеччині. Це — Деян Станкович, Нікола Жигич та Саша Ілич. Нагадаю, що той Кубок світу Сербія провалила на відміну од нашої збірної. Тоді під керівництвом Ілії Петковича серби програли усі матчі в групі — Голландії (0:1), Аргентині (0:6) та Кот д'Івуару (2:3).

Але то вже історія. Повернемося до реалій життя сьогодення. У новий 2008 рік наша збірна вступила з новим тренером і встигла провести один товариський матч на Кіпрі, який нічого, окрім розчарування (1:1), нам не приніс.

На матч із Сербією Олексій Михайличенко запросив двох дебютантів — динамівця Артема Кравця та симферопольця Дениса Голайду. Перший травмувався в останній грі чемпіонату і змушений відкласти свій дебют до наступних часів, а от хавбек "Таврії" на полі з'явився з перших хвилин. Окрім Голайди, місця в основі отримали ще двоє футболістів, які дебютували у збірній за Михайличенка — Допілка та Мандзюк. Причому, резонанс поява обох у складі викликала чималий, адже, як відомо, у "Динамо" вони грають на позиції правого оборонця. Михайличенко ж цю проблему вирішив так — Мандзюка відправив у центр оборони до Чигринського, а Допілку з Несмачним відповідали за фланги. Опорника грав Тимощук, в центрі йому допомагав Назаренко, а фланги півоборони були віддані Гусєву та Голайді. Попереду наші англійські "не граючі" легіонери — Воронін та Шевченко.

Наставник сербів Джукич вибрав тактику, аналогічну українській. У воротах — добре відомий нам за матчами ЛЧ кіпер "Спортинга" Стойкович. Пару центральних оборонців на противагу нашому нападу склали представники "прем'єр-ліги" Видич ("Манчестер Юнайтед") — Іванович ("Челсі"), їм допомагали на флангах Рукавина ("Борусія" Дортмунд) та Лукович ("Удинезе"). У центрі півоборони — Станкович ("Інтер") та Кузманович ("Фіорентина"), Смілянич ("Еспаньол") та Сулеймані ("Херенвен") розмістилися на флангах. На вістрі дует форвардів — Лазович (ПСВ) та Жигич ("Валенсія").

Зі стартовим свистком латвійського арбітра Романса Лаюкса підопічні Михайличенка на правах господарів заволоділи ініціативою. Відразу ж кинулась у вічі активність наших британських легіонерів, котрі явно скучили за грою та хотіли довести своїм клубним тренерам, що дарма їх зараз не ставлять до основи. Але чогось суттєвого "жовто-блакитним" витиснути з активності форвардів попереду не вдалося. Бив Голайдо, бив Тимощук, але їхні удари без проблем парирував Стойкович.

У сербів небезпечно огризався Лазович. Саме нападник ПСВ був найближчим до успіху в першому таймі — його потужний удар просвистів у сантиметрах над поперечиною Кернозенка. Одного разу непогано пристрілявся Кузманович, але прямо у воротаря "Дніпра".

Ми ж нічого не могли вдіяти з Івановичем та Видичем, експоборонці російського чемпіонату стояли стіною, блокуючи випади українців. Непомітним був Назаренко, Гусєв раз-по-раз натикався на сербів, Тимощук помилявся при передачах.

Ситуація на полі різко змінилася по перерві. Не можу судити, чи правильно вчинив Мирослав Джукич, прибравши з поля Лазовича, який найбільше завдавав проблем нашому захисту, але гра попереду у сербів не пішла. Після матчу Джукич пояснював це тим, що у форварда ПСВ — насичений графік попереду, і було ще до матчу вирішено, що Лазович зіграє тільки 45 хвилин.

Але не тільки гра в лінії нападу не пішла у сербів по перерві. Непрохідна оборона "червоно-синіх" дала тріщину. На 54-й хвилині вона надала можливість спокійно бити Тимощуку, і Стойковичу вартувало неабияких зусиль, щоб відбити удар Анатолія на кутовий. Подача призвела до голу у ворота сербів. Кутовий подали, м'яч відскочив до Голайди, Денис добряче приклався, а Шевченко на лінії воротарської підставив ногу, змінивши напрям м'яча і дезорієнтувавши кіпера "Спортинга", — 1:0.

Не встигли підопічні Джукича оговтатися, як Назаренко вдруге сколихнув сітку воріт за спиною Стойковича. Сергій майстерно бив з лінії штрафного майданчика, скориставшись помилкою Івановича і подальшою скидкою Вороніна.

Другий гол деморалізував збірну Сербії — не пішла гра і у лідерів Деяна Станковича та Ніколи Жигича, яких згодом Джукич поміняв на джокерів Сашу Ілича та Бошка Янковича, але від цього нашим гостям легше не стало. "Жовто-блакитні" продовжували бомбити ворота сербів і лише майстерність Стойковича (парирував небезпечні удари Шевченка та Вороніна) врятувала дружину Джукича від розгрому.

На післяматчевій прес-конференції сербів не обійшлося без казусів. Перекладач Джукича явно не знала сербської і червоніла від сорому, як помідор. Звісно, що на запитання Мирославу я виразної відповіді не отримав, довелося підстроюватися до сербського телебачення та перекладати відповіді Джукича самому.

Валерій ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

Андрій ШЕВЧЕНКО:

НОВАЧКИ ПОЖВАВИЛИ ГРУ

— Робили те, про що нас просив Олексій Михайличенко. Мали багато можливостей бити по воротах. Сьогодні усі грали з характером. Сподобалося, що діяли на високих швидкостях, намагалися зіграти на випередження.

З'явилися молоді гравці, що виступали ще в молодіжній збірній Олексія Михайличенка. Вони пожвавили нашу гру. А ті гравці, які виступали за збірну і раніше, також показали себе з найкращого боку. Головне, що команда починає омолоджуватися, і завдяки новачкам сьогодні вийшла дуже цікава гра.

Гра ж суперника дещо змінилася в гірший бік після пропущеного м'яча. Можливо, це на них і вплинуло. Ми досвідчено розташувалися на полі і використовували ті зони, які серби під час атак змушені були звільняти. Ну і, звичайно ж, нам вдалося реалізувати створені голеві моменти.

Данко ЛАЗОВИЧ:

УСЕ ВИРІШИЛИ П'ЯТЬ ХВИЛИН

— Данку, що сталося з командою у другому таймі?

— Ми провалили стартову п'ятихвилинку в другому таймі, це надломило нашу збірну. Оговтатися після такого удару ми не змогли.

— Після перерви ви на поле вже не вийшли. Чому вас поміняв Джукич?

— У мене дуже насичений графік. Не забувайте, що, окрім матчів голландського чемпіонату, ПСВ ще продовжує виступи у Кубку УЄФА.

— До речі, суперником ПСВ буде команда вашого товариша — Кузмановича "Фіорентина". Ви із Здравком говорили про майбутні єврокубкові баталії?

— Так, і багато сперечалися з цього приводу. Здравко стверджує, що "Фіорентина" пройде ПСВ, і, взагалі, "фіалки", будуть принаймні у фіналі.

— Як ви вважаєте?

— А я кажу, що нічого подібного – ПСВ пройде "Фіорентину".

Нікола ЖИГИЧ:

НЕ ПІШЛА ГРА НА КОНТРАТАКАХ

— Ніколо, ви розчаровані поразкою?

— Хоча це і товариський матч, однак неприємно програвати.

— Так чому ж програли?

— Усе ніби складалося нормально у першому таймі, а потім раптом пропустили одразу два голи.

— Яку тактику обрав на гру Мирослав Джукич?

—Ми знали, що збірна України вдома гратиме від атаки, тому ставку робили на контрнаступи. Але сьогодні гра у нас не пішла.

Валерій ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

Післямова

Олексій МИХАЙЛИЧЕНКО, головний тренер збірної України:

— Передусім, сьогодні мене порадував настрій моїх підопічних, а також той факт, що практично жоден футболіст нашої команди не випадав із гри. Відрадно й те, що в другому таймі команда зуміла додати в русі. Перший тайм, на мій погляд, вийшов нервовішим, до перерви траплялися тактичні помилки з нашого боку. Думаю, що в першій половині зустрічі в завершальній стадії збірна Сербії діяла гостріше. Але в другому таймі, повторюся, нам вдалося додати в колективній швидкості, команда відпрацьовувала цілісно й динамічно. В обороні вдалося відіграти надійно, а в атаці — гостро й результативно. Додам, що, як на мене, непогано дебютував у збірній Голайдо, який був дуже активним, не знітився, діяв досить добре, не випадав із гри.

— Здалося, що часу в першому таймі команда була незіграна. У другій половині зустрічі ситуація змінилася. Що ви сказали своїм підопічним у перерві?

— У першому таймі ми справді припускалися помилок. Далося взнаки те, що два дні на підготовку до матчу — дуже мало, не вистачає часу, щоб футболісти встигли притертися. Тим більше, в команді нові гравці, нові поєднання. Ми спробували грати в два нападники, що, природно, створювало певні проблеми в середині, адже серби — технічні футболісти, які вміють добре контролювати м'яч і гостро атакувати. Але навіть у першому таймі наша лінія оборони зіграла цілком надійно. Можливо, свою роль зіграв той факт, що Допілка, Мандзюк і Чигринський свого часу грали в обороні молодіжної збірної України, а таке поєднання не було абсолютно новим, бо хлопці непогано знають один одного.

— Назаренко сьогодні забив, а Кернозенко надійно зіграв у «рамці». Чи можна зробити висновок, що дніпропетровські футболісти виправдали кредит вашої довіри...

— «Дніпро» проводить непрості матчі, і не завжди команді вдається реалізовувати задумане повністю. Але щодо майстерності, готовності і кваліфікації «збірників» із «Дніпра» у нас немає жодних сумнівів. Повторюся, у сьогоднішньому матчі в складі збірної України з гри не випав жоден футболіст. Звичайно, не треба переоцінювати значення цієї перемоги, але вона приємна, бо ми проводили не товариський, а контрольний матч, в якому гравцям необхідно показувати ті ж якості, що і в офіційному поєдинку. Тільки так можна створити боєздатну команду.

— Оцініть гру Шевченка.

— Він виконав великий обсяг роботи, зокрема швидкісної. А оскільки забив гол, то, отже, виконав своє завдання як форвард. Шевченко брав участь у багатьох комбінаціях, активно підключався до оборонних дій нашої команди. Мені здається, Андрій сьогодні діяв на хорошому рівні і, за великим рахунком, не було помітно, що він має проблеми з ігровою практикою в «Челсі». Звичайно, були якісь нюанси, коли Шевченко, на наш погляд, приймав невірне рішення, але, загалом, він сьогодні виступив дуже добре.

— Оцініть рівень взаємодії ветеранів команди з Голайдом. Часом здавалося, що вони просто не помічають на полі новачка збірної.

— Ставлення до нього з боку «старожилів» збірної абсолютно нормальне. Але якщо хлопець грає перший матч у складі команди, то нереально вимагати від нього й партнерів стовідсоткового взаєморозуміння. Мені здається, що сьогодні Голайдо з гри не випадав, був досить мобільним, прагнув активно діяти як в обороні, так і в атаці. Крім того, Денис причетний до першого гола. Вважаю, що він повністю впорався з тими функціями, які ми на нього покладали в цьому поєдинку.

— Судячи з усього, збірна України сьогодні грала практично основним складом. Чи бачите ви резерви, за рахунок яких можна підсилити потенціал вашої команди?

— Наш склад сьогодні був близьким до основного. А резерв для підсилення — це ті, хто вийшов на заміну, ті, хто залишився на лаві запасних, і ті, хто не зміг взяти участі в матчі через травми. Думаю, що всі ці хлопці можуть скласти нормальну конкуренцію виконавцям, які вийшли сьогодні на поле з перших хвилин поєдинку. Крім того, потенціал команди можна збільшити за рахунок якостей гравців, наявних на сьогодні в збірній. Адже, напевно, кожен із них сьогодні не показав свого реального потенціалу, всі вони можуть додати. Власне, не секрет, що немає межі досконалості. Ці ж слова стосуються і колективних дій команди.

— Чому ви так пізно робили заміни?

— Це був не товариський матч, а контрольний. Результат хоч і не стояв на першому місці, але був дуже важливим. Тому ми робили все можливе, щоб його досягти. Вороніну й Шевченку була надана можливість довше побути на полі, щоб, перш за все, вони перевірили свою готовність на сьогодні. Без ігрової практики оцінити себе на тренуваннях дуже важко. І я радий, що і в фізичному, і в технічному плані Шевченко й Воронін підтвердили свій рівень.

Мирослав ДЖУКИЧ, головний тренер збірної Сербії:

— Природно, ми не можемо бути задоволені результатом. Зробимо висновки з сьогоднішньої зустрічі. У будь-якому випадку, ми отримали хороший досвід — це позитивний момент для нас, незважаючи на поразку. На жаль, одна з проблем нашої команди в тому, що, пропускаючи першими, мої підопічні починають нервувати.

— Горан Гаврачич входить у перелік кандидатів до збірної Сербії?

— Лише в дуже далеких планах.

— А Нінкович?

— Аналогічно.

— Чому ви не викликали до збірної жодного з сербських легіонерів, які виступають у чемпіонаті України?

— Це наше внутрішнє питання, не хотів би це обговорювати.

ГРА Є — РЕЗУЛЬТАТУ НЕМАЄ

НОРВЕГІЯ	1 : 0	УКРАЇНА
Лі (Став, 46) Хаген Форсунд Хорн Нордвік (Рісе, 46) Нісья Демидов (Стрьомнес, 67) Клей вен Кнудсен (Матійсен, 46) Гундерсен (Хансен, 81) Еліунонсі	1:0 Матійсен (90+2) 26 березня. 17.30. Копервік. 1378 глядачів.	Загладько Григорик (Баришников, 63) Курилов Вовкодав Селін Морозюк (Чеснаков, 40, Поступаленко, 67) М. Пашаєв Лугачов Шаврин (Жеребцов, 65) Бидловський (Макаренко, 44) Лисенко
	Й. Ерікссон (Швеція)	
	Хорн — М. Пашаєв (жовті картки)	
Юстейн ГАРЕ		Володимир МУНТЯН

Як почали так і закінчили. Саме такий висновок можна зробити з вояжу молодіжної збірної України до Норвегії. Вже в аеропорту Борисполя виявилося, що дніпропетровці Льопа та Каніболоцький забули вдома закордонні паспорти. Довелося хлопцям повернутися додому. Особливо важка втрата — Дмитро Льопа, який за короткий час став лідером молодіжки.

Через несприятливі умови переліт до країни вікінгів затягнувся на три години, а в додачу, до стадіону збірна добиралася на паромі, причому відбувалася ця прогулянка водою о четвертій годині ранку. Коли добралися таки до стадіону, виявилося, що тренуватися на ньому неможливо, бо поле покрите двадцятисантиметровим прошарком снігу. Якби наші хлопці не були з України, а, скажімо, з Італії, то, думаю, такий перебіг подій вибив би їх з колії, але, загартовані українськими реаліями, молоді футболісти поставилися до незручностей по-філософськи.

Початок матчу пройшов традиційно. Норвежці затисли українців на їхній половині поля. Наша збірна, зі свого боку, відповідала довгими передачами на Володимира Лисенка, який самотньо блукав на передовій. Блукати виходило доволі непогано. Одного разу Володимир на правому фланзі обіграв двох норвежців і пробив по воротах. Вірніше, хотів пробити по воротах, а вийшло – вище. Загалом перший тайм пройшов за територіальної переваги господарів, але без небезпечних моментів.

В другому таймі наші хлопці акліматизувалися і перестали почуватися чужими на цьому святі життя. Оборона норвежців почала розповзатися. І знову найпомітнішим і найактивнішим у нашій команді був Лисенко на правому фланзі. Двічі протягом хвилини Володимир приймав м'яч, зміщувався в центр і пробивав по воротах, але кіпер норвежців обидва удари витягнув. Але це був тільки початок. Особливо важко стало господарям в останні десять хвилин. Україна відчула, що норвежці — такий собі суперник і пішла вперед. Активністю виділявся московський спартаківець Єгор Лугачов. Спочатку він перехопив передачу захисника, обіграв норвезького воротаря, але випустив м'яч за лінію воріт. Потім два виходи віч-на-віч змарнували Лисенко та Жеребцов. Удар першого заблокував захисник, а другий не влучив у ворота. І, нарешті, на передостанній хвилині поєдинку Курилов завдавав удару головою, але захисник господарів виніс м'яч з лінії воріт.

Закінчилося все, як звичайно, – на другій доданій хвилині наші пропустили гол. Не забиваєш ти, забивають тобі... Втім, засмучуватися не варто. Наша молодь продемонструвала доволі змістовний футбол, а прикра невдача повинна сприйматися, як процес гартування.

Олександр ОЗІРНИЙ.

ГРИГОРІЙ СУРКІС — ГЕРОЙ СПОРТИВНОГО РОКУ

Президента Федерації футболу України Григорія Суркіса, за рішенням української Академії спорту, визнано переможцем у номінації «Найкращий спортивний організатор року».

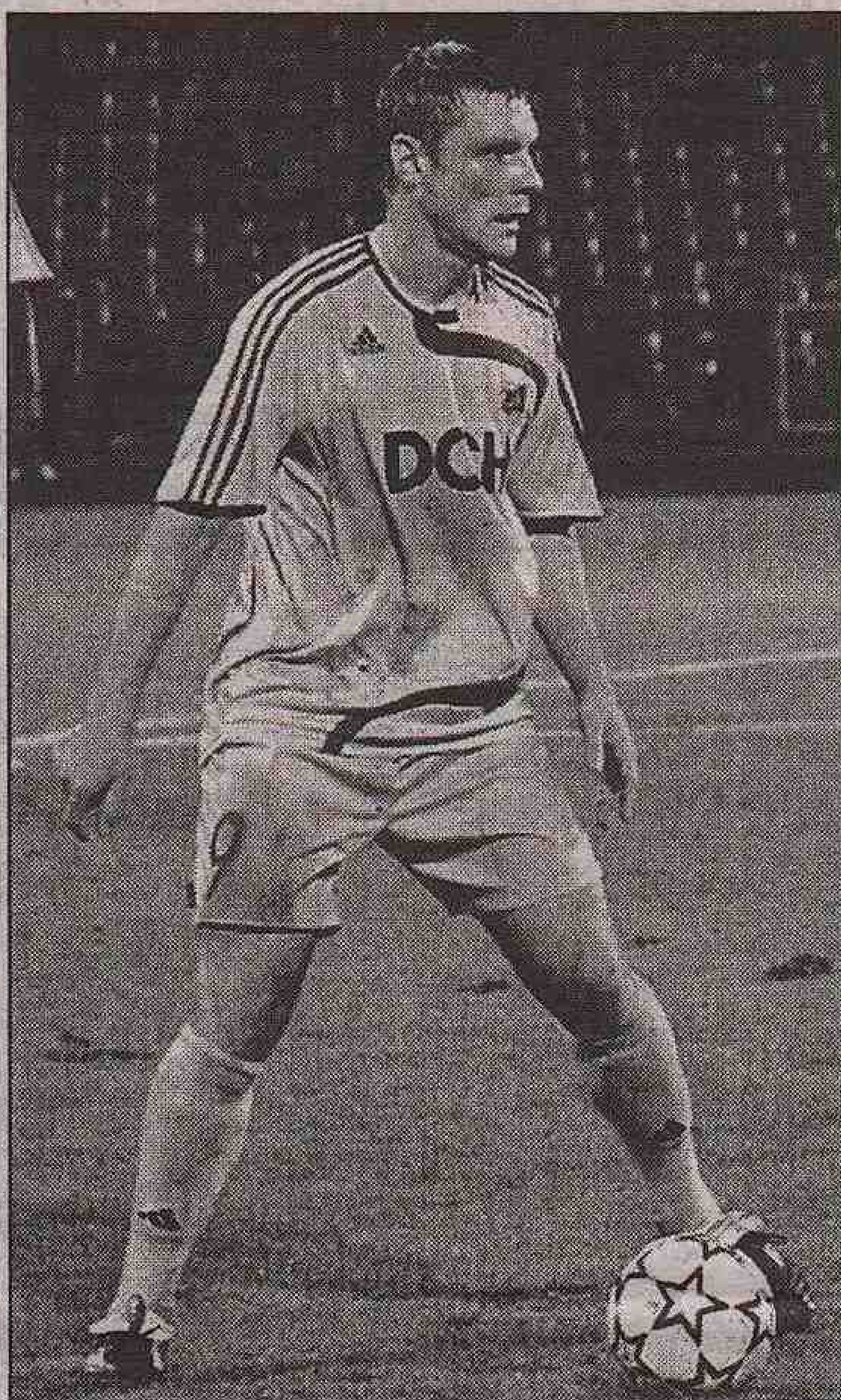
ДУЕЛЬ ОБРАЖЕНИХ

«ЧОРНОМОРЕЦЬ» — «МЕТАЛІСТ»
29 березня — субота. 14.00.
Пряма трансляція на Першому Національному.
Суддя: О. Орехов (Київ).
Дискваліфіковані: Коритько, Шищенко (обидва — «Чорноморець») — Обрадович («Металіст»).
Матч першого кола — 0:2.
Прогноз «УФ» - 2:2.

Обидві команди в минулому турі зазнали поразок, тому ціна цього поєдинку буде неймовірно високою. «Чорноморець» хоче до Інтертото, але має сильного конкурента в особі «Таврії». На жаль, цей матч господарі проведуть не в найсильнішому складі. І якщо втрата Шищенка не є критичною, то без Коритька буде дуже важко. Білорус цей чемпіонат проводить на дуже високому рівні і є одним з лідерів команди. Враховуючи цей факт, можна спрогнозувати, що основний тиск на ворота одеситів «Металіст» буде створювати через свій лівий фланг, де грає Валентин Слюсар. До речі, не все гаразд у одеситів на правому фланзі і з захистом – Гришко травмований і цю позицію тимчасово закриває Андрій Корнев. У «Металіста» досі відбуває дискваліфікацію центральний захисник Милан Обрадович і, як показав матч проти «Арсеналу», — для Маркевича це проблема. Бабич зі своїм завданням явно не впорався. Це не мої висновки – так сказав сам Мирон Богданович. На користь нічийного результату і те, що одесити вже шість турів не грали внічию.

Валентин СЛЮСАР:
ЧОТИРИ УДАРИ – ЧОТИРИ ГОЛИ

Скільки похвальних слів говорилося на адресу "Металіста" восени, стільки критики зараз виливається на харків'ян у ЗМІ. Загалом, справедливо. Останні дві зустрічі команда Маркевича провела просто жахливо. Спочатку, граючи в більшості, примудрилася програти гірникам – 1:4, а в останній грі пропустила вдома чотири м'ячі від "канонірів", причому, по ходу поєдинку харків'яни вели в рахунку 2:1. Наступний суперник "Металіста" – також не подарунок, і якщо бронзовий призер минулорічного чемпіонату поступиться ще раз, то харків'янам можна забути про єврокубки на один рік.

— Валентине, що трапилося з командою у грі з "Арсеналом"?

— А що трапилося? Це – футбол, м'яч – круглий. По наших воротах завдали чотирьох ударів, і чотири з них — результативні.

— Мирон Маркевич нарікав на те, що за рахунку 2:1 на користь "Металіста" команда, замість того, щоб відійти в оборону, побігла забивати голи...

— Можливо, треба було зіграти на контратаках. Але справа в тому, що після ганебної поразки від "Шахтаря" ми хотіли реабілітуватися перед уболівальниками.

— Стан газону міг вплинути на невдалий підсумок гри для харків'ян, адже у "Металіста" багато технічних виконавців?

— А "Арсеналу" що, газон не заважав? Так, поле було жахливе, але програвши, ніколи не можна звинувачувати газон.

— В останніх двох поєдинках "Металіст" пропустив аж вісім м'ячів, а за минулі двадцять матчів – 12. Що сталося з обороною команди?

— А ви запитайте краще це в наших оборонців. На мою думку, злий жарт зіграла неуважність. Мав місце збіг обставин, адже "Арсенал" три з чотирьох м'ячів забив у три дотики. Воротар вибивав "круглого", хтось із "канонірів" робив скидку, і, врешті-решт, наступний удар по м'ячу завершався для нас зміною цифр на табло не на нашу користь.

— Наступний поєдинок команда проведе в Одесі проти "Чорноморця". Ви спостерігаєте за виступами одеситів?

— Щоб дивитися їхні матчі, то – ні. Знаю, що "Чорноморець" в турнірній таблиці — за нами, і попередню гру "моряки" програли – от і все.

— А когось виокремити можете в їхньому складі?

— (Посміхається). Хіба що Венглинського. Я з Олегом ріс разом. Читав у пресі, що виокремлюється у них Коритько, але зустріч з нами білорус пропустить через дискваліфікацію.

— "Металіст" відстає од "Дніпра" на п'ять очок. І якщо харків'яни не здобудуть троє очок в Одесі, то на надії виграти медалі чемпіонату можна поставити хрест...

— Нам завжди говорять, що не потрібно заглядати в турнірну таблицю. Ми однаково налаштовуємося на всі команди і прагнемо здобувати перемогу в кожній грі.

Валерій ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

«АРСЕНАЛ» — НА ЛІКАРНЯНОМУ...

Олександр ЗАВАРОВ:
У ЛИСЕНКА — ВЕЛИКЕ МАЙБУТНЄ!

— Опишіть, будь ласка, поєдинок в Харкові. Чи задоволені ви самою грою, не результатом?

— Хлопці показали на що здатні. Вони вийшли на поле і довели, що цілком можуть перемагати команди, які претендують на перші місця.

— Як вам Лисенко?

— Вова — різносторонній футболіст. Якщо він працюватиме над собою, то у нього велике майбутнє.

— Чи будуть якісь особливі установки на матч з донецьким "Шахтарем"? І чи буде нічия в матчі позитивним результатом?

— Ми з повагою ставимося до суперника, але боротимемося на кожному сантиметрі поля. Що стосується рахунку, то можу сказати, що прагнемо брати очки в кожному матчі!

— Який буде результат матчу?

—Точно знаю одне — матч буде захоплюючим і цікавим.

Павло ТЕРНОВИЙ.

«АРСЕНАЛ» — «ШАХТАР»
30 березня — неділя. 14.00.
Пряма трансляція на ТРК «Україна».
Суддя: Ю. Мосейчук (Чернівці).
Дискваліфіковані: Ессола («Арсенал») — Фернандиньо («Шахтар»).
Матч першого кола — 1:4.
Прогноз «УФ» — 1:2.

На рівні поєдинку в Одесі це теж «матч туру». Каноніри, нарешті, почали показувати, що вони не тільки балакати вміють, а й грати. Але проблема із кадрами нікуди не ділася, більше того – поглибилася. Не зможе зіграти в цьому поєдинку Євген Селезньов, який на контракті у гірників, і, за його умовами, не має права грати проти своєї команди. Георгій Деметрадзе поїхав грати за збірну Грузії, а Володимира Лисенка запрошено до молодіжної збірної України. Та ж доля спіткала і Сендлея Біто. Безумовно, важка втрата – дискваліфікація Ессоли, який отримав жовту картку у Харкові. Цими днями травмувався Алан, а Парфенов ще не встиг відновитися. Тому запитання: хто вийде на поле, як ніколи, актуальне. Саме на цьому і базується прогноз – злий «Шахтар» проти ослабленого «Арсеналу». У гірників теж буде відсутній Фернандиньо, але в світлі проблем «Арсеналу» — це крапля в морі.

ЛЕОНАРДО ЗНОВУ В ОРЕНДІ

А бразильця Леонардо знову віддали в оренду в Бразилію. Його притулком до 30 листопада цього року буде «Сан-Каетано». Нагадаю, з того часу як бразилець, котрий виконує роль центрального оборонця, перейшов до стану гірників, він так і не зміг закріпитися в основному складі, і його постійно віддають в оренду. Леонардо прийшов до «Шахтаря» влітку 2005 року з клубу «Сантос» за 1,8 млн. доларів і підписав контракт до 2010 року.

СЕРІЯ ТРИВАЄ..?

ФК «ХАРКІВ» — «ДИНАМО»
30 березня – неділя. 16.00.
Пряма трансляція на Першому Національному.
Суддя: О. Шмигельський (Львів).
Дискваліфіковані: Батиста (ФК «Харків»).
Матч першого кола — 0:2.
Прогноз «УФ» — 0:2

Є аксіома, що будь-які серії, рано чи пізно, закінчуються, але навряд чи це підходить до цього матчу. У киян — сім перемог поспіль і дев'ятнадцять поєдинків — без нічиїх. «Харків», навпаки, вже тричі зіграв унічию – для когось ця ниточка обірветься, і, здається мені, що для підопічних Безсонова. Кияни хоч і не демонструють ту гру, якої від них чекають, – все ж очки набирають регулярно. А харків'яни ніяк не можуть налагодити дії у нападі: у чотирьох весняних поєдинках лише один гол. Надважливим матч повинен стати для опорного півоборонця «Харкова» Милька та правого оборонця Аладашвілі, котрі з початку року на правах оренди перейшли до Безсонова з «Динамо» і мають велике бажання довести свою профпридатність Сьоміну. На руку киянам і дискваліфікація Батисти, який у новій для себе команді ще не забивав. А ще цікаво, в якому стані буде поле? Це, мабуть, — найголовніше.

Вадим МИЛЬКО:
ПРОРВЕМОСЯ

ФК "Харків" ніяк не може перервати безвиграшну серію. Таке становище не могло не вплинути на позицію в турнірній таблиці. За підсумками 22-го туру "городяни" опинилися за крок від зони вильоту. А наступний поєдинок підопічні Безсонова проводять з лідером першості – київським "Динамо", і сподіватися на позитивний підсумок особливо не доводиться. Цікавий аспект цієї зустрічі: у стані харків'ян нині в оренді двоє динамівців – Кахабер Аладашвілі та Вадим Милько. А от чи гратимуть вони ми запитали в 21-річного Вадима.

— Сьогодні все з'ясується (розмова відбувалася в середу) стосовно моєї участі і матчі, — розпочав розмову Вадим. — А от з Кахабером, здається, клуби раніше домовилися і він зможе зіграти проти своєї команди.

— "Городяни" з вами ще не вигравали? В чому проблема?

— Ми себе також про це запитуємо. Я розумію: перший матч не змогли провести належним чином, адже одразу п'ять новачків влилися у склад. А далі... Десь не поталанило, як у грі з "Таврією" на останніх секундах, а десь і арбітри допомогли. У Донецьку нашого гравця вилучили вже всередині першого тайму, і ми були приречені відстоювати нічию.

— Але, все ж, здається, не лише в суддях проблема ФК "Харків", адже в попередніх чотирьох матчах команда спромоглася на один забитий гол і голевих моментів створює — на пальцях однієї руки можна перелічити...

— Навіть не знаю, що сказати. На зборах начебто плідно попрацювали, мабуть, все ж таки, не вистачає порозуміння. Але нічого — прорвемося. Думаю, в найближчих матчах уже перемагатимемо.

— Але ж наступний матч з "Динамо"...

— А що, "Динамо" не можна обіграти? Хоча й справді, з приходом Сьоміна гра киян стала сильнішою. Однак вони ж повинні колись оступитися, чому б не у зустрічі з ФК "Харків"...

— Тим паче, що у них є такий шпигун, як ви. Розкриєте нам слабкі сторони "Динамо"?

— Не так давно говорилося, що головна проблема киян — слабка оборона, але, як показують останні результати, здається, вона вже вирішена. Та й проблема командної гри, здається, вже в минулому, плюс ситуація всередині колективу налагоджується, як говорять мої друзі по "Динамо".

— А кого б ви виокремили у динамівців у весняній частині чемпіонату?

— Нині вся команда, подивіться, як грає. Приємно, що молодий Кравець знайшов собі місце в основі. Та й інших вихованців динамівської школи починають підпускати до основи. І, як показує практика, це йде на користь команді.

— Вважаєте "Динамо" стане чемпіоном України?

— Не люблю давати прогнози, але дуже хотілося б, щоб саме так і сталося. Це ж моя команда, я в ній виріс.

— До речі, наскільки важко було прийняти рішення про переїзд до Харкова?

— Потрібно було щось змінювати. Я засидівся у другій динамівській команді. Мене запросили до Харкова, надали шанс проявити себе. А практика у вищій лізі — конче потрібна. До кінця травня я – гравець "городян".

Валерій ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

До речі!

МАТЧ ФК «ХАРКІВ» — «ДИНАМО» ВІДБУДЕТЬСЯ В ПОЛТАВІ

«Доборолась Україна до самого краю»... Це про те, що найближчим часом арена нинішнього бронзового призера чемпіонату України — «Металіста» — не зможе приймати домашні матчі. І не лише команди Мирона Маркевича, а й їх земляків — ФК «Харків».

Як з'ясувалося, поле футбольного стадіону «Металіст» не відповідає стандартам якості та вимогам регламенту Всеукраїнських змагань серед команд професіональних клубів 2007/08 рр. Мало того, що на полі стадіону «Металіст» не можна проводити матчі змагань вищої ліги, навіть не можна проводити ані тренування, ані змагання будь-якого рівня. Заборонено, до того, ж використовувати як спортивну споруду і КП ОСК «Металіст».

На позачерговому засіданні ПФЛ було розглянуто клопотання ФК «Харків» щодо проведення матчу «ФК Харків» – «Динамо» 30 березня на стадіоні «Ворскла» у зв'язку із розпорядженням Харківської обласної держадміністрації про заборону використання стадіону «Металіст» м. Харкова для проведення тренувань та змагань будь-якого рівня. Бюро Ліги задовольнило клопотання харківського клубу й дозволило провести матч у Полтаві.

Як буде з подальшими матчами – невідомо. А от вболівальникам інших міст, зокрема Полтави, напевно, це радість – зайвий раз до іхнього міста прибуде найтитулованіший клуб України — «Динамо».

Олексій КОМАРОВСЬКИЙ.

ДВА «АЛЕ», ЯКІ ВПЛИНУТЬ НА РЕЗУЛЬТАТ

«МЕТАЛУРГ» Зп — «ЗАКАРПАТТЯ»
29 березня — субота. 16.00.
Суддя: С. Задиран (Дніпропетровськ).
Дискваліфіковані: Тигорєв, Невмивака («Металург» Зп).
Матч першого кола – 1:1.
Прогноз «УФ» – 1:1

Запоріжці зараз в непоганій формі і вдруге поспіль здобувають сухі перемоги. «Закарпаття» ж — відвертий аутсайдер чемпіонату і одинадцять матчів не знає смаку перемог. Здавалося б, що господарі повинні легко перемогти. Але є два „але". По-перше, у складі господарів будуть відсутні двоє ключових гравців – правий захисник Ян Тигорєв та центральний захисник Невмивака. Погодьтеся, суттєвий удар по захисним редутам підопічних Чанцева. Тому на гол ужгородці можуть розраховувати сміливо. А враховуючи доволі цікаву гру «Закарпаття» в матчі проти того ж «Дніпра» та той факт, що «Металург» ніколи не страждав високою результативністю, – шанси зачепитися за очки у гостей будуть. Звичайно, перервати свою велику безвиграшну серію їм навряд чи вдасться, але нічия – теж своєрідна сенсація. Саме її і пророкує наша газета.

Костянтин БАБИЧ:
У ЗАПОРІЖЖІ БУДЕ ГАРЯЧЕ

"Закарпаття" – головний претендент на виліт. Не думайте, що я бажаю ужгородцям понизитися в класі, про це говорять цифри і становище команди в турнірній таблиці. Найзахідніша команда чемпіонату вже впродовж 11 турів не знає, що таке перемога. Чи буде світло в кінці тунелю для команди Володимира Шарана – залежить від самих ужгородців. І, як показала остання гра з "Дніпром", у серцях футболістів "Закарпаття" ще жевріє надія на порятунок.

— Костянтине, в останньому матчі чемпіонату "Закарпаття" зіграло внічию з одним із лідерів першості "Дніпром". Можна назвати це позитивним результатом для ужгородців?

— Загалом — так. Але, виходячи з турнірного становища "Закарпаття", нам необхідно було перемагати. Сподівалися перемогти, хоча й розуміли, що троє очок з "дніпрянами" — із області фантастики.

— Ви не вважаєте, що стан поля зіграв на руку "Закарпаттю" і нічия швидше не влаштувала "Дніпро"?

— Гадати, як стан газону вплинув на підсумок гри, — недоречно, адже обидві команди зіштовхуються з проблемою неякісного поля.

— Ужгородцям належить один неприємний рекорд — команда впродовж 11 поєдинків не може перемогти. Коли прийде радість у вигляді трьох очок на вулиці Ужгорода?

— У найближчих турах. Хотілося б уже у Запоріжжі перервати цю негативну серію.

— Але нині запоріжці — на ходу. Навесні "Металург" здобув три перемоги у чотирьох матчах. А програли лише "Динамо"...

— "Металург" — збалансована швидкісна команда. У Запоріжжі завжди важко грати, і вивезти звідти троє очок вважається неабияким успіхом. Але за нинішнього нашого становища ми можемо грати лише на перемогу. Нас очікує гарячий поєдинок.

— "Закарпаття" посідає останню сходинку в таблиці. Яка ймовірність того, що команда, все ж, залишиться у вищій лізі?

— Давайте не будемо робити прогнози. Ще залишається зіграти вісім турів, окрім нас, є ще 4-5 команд, які борються за виживання. От серед цих клубів і вирішуватиметься доля двох невдах.

— За амплуа ви — нападник. Не можу не поцікавитися вашою думкою про двох найкращих форвардів українського чемпіонату. Хто ці щасливчики?

— Гладкий у нас — найкращий бомбардир, отже його і виокремлюємо.

Валерій ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

КОЛИ ВИЧЕРПУЄТЬСЯ ЛІМІТ

Денис АНДРІЄНКО:

НАМ БРАКУЄ ВЗАЄМОРОЗУМІННЯ

Безумовно, останні результати «Дніпра» наводять на роздуми, що команда Протасова не зможе вже поборотися за чемпіонство, хоча й відрив од переслідувачів мінімальний. Але чемпіонат настільки вирівнявся і практика показує, що дніпропетровці не одні серед фаворитів, хто недорахувався очок у перших матчах весни. «Металіст» лихоманить не менше, гірники поступилися у Симферополі і лише динамівці ще не втратили очок.

Наступний суперник дніпрян (полтавська «Ворскла») і банальні фрази на кшталт «команді потрібна тільки перемога» актуальні для «Дніпра», як ніколи...

— Денисе, в останньому турі «Дніпро» не впорався з аутсайдером першості — «Закарпаттям». Що сталося?

— Важко однозначно відповісти на це запитання. Сказати, що поле нам завадило взяти три очки із Ужгорода – не можна, адже і «Закарпаттю» воно заважало. Але, з іншого боку, був би інший газон – результат гри 1:1 точно не був би.

— За здобутими результатами дніпрян навесні можна стверджувати, що команда перебуває у психологічній ямі?

— Якщо глянути на турнірну таблицю – то так, адже ми опустилися на кілька сходинок. А взагалі, я б не сказав, що команда виглядає психологічно деморалізованою. У колективі зараз все гаразд, нам просто ще не вистачає зіграності та взаєморозуміння на полі.

— До речі, хотілося б запитати про новачків. Ви когось виокремите поміж них по перших зустрічах?

— Знаєте, некоректно виділяти когось. Але я впевнений, що кожен з них принесе «Дніпру» користь, адже потенціал у цих футболістів високий.

— Наступний матч «Дніпро» гратиме також з клубом, який перебуває на дні турнірної таблиці. Цього разу проблем з результатом у дніпропетровців не повинно виникнути...

— Як показує практика, будь-яка команда може завдати клопотів фаворитам. Ми не перемогли «Закарпаття», «Шахтар» програв «Таврії», а тому говорити наперед, що три очки у кишені, не варто. Рівень чемпіонату України з кожним роком зростає і прохідних матчів вже майже немає.

— А в чому зараз головна проблема «Дніпра»?

— Таємниці не відкрию, якщо скажу, що проблема в незіграності складу. До нас взимку приєдналися п'ять-шість нових футболістів і вони ще повністю не адаптувалися у команді.

— На вашу думку, «Дніпро» ще може реально поборотися за «золото»?

— Якщо я відповім «ні», то навіщо тоді виходити на поле і грати. Звісно, я вірю, що ми можемо здобути чемпіонство.

— Придбавши чимало новачків, «Дніпро» змушений був віддати в оренду (в «Кривбас») деяких виконавців. Як ви вважаєте, ці футболісти могли б принести користь дніпропетровцям? І якщо так, то хто?

— Без сумніву. Але імен не хочу називати.

— Олег Протасов упродовж чемпіонату використовував вас на різних позиціях. Ви – такий собі універсал у його побудовах. А де вам зручніше грати?

— На тій позиції, на якій я граю зараз, тобто на правому фланзі оборони.

— А кого вважаєте найсильнішим гравцем на цій позиції в нашому чемпіонаті?

— Однозначно – Даріо Срна.

Валерій ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

«ДНІПРО» — «ВОРСКЛА»
31 березня – понеділок. 18.00. Пряма трансляція на Першому Національному.
Суддя: І. Іщенко (Київ).
Дискваліфіковані: — .
Матч першого кола – 1:2.
Прогноз «УФ» — 2:0.

Незважаючи на змістовну гру, яку демонструє останнім часом «Ворскла», — ні краплі не сумніваюся у перемозі «Дніпра». Причина проста – свій ліміт по втраті очок з командами з нижньої частини таблиці, підопічні Протасова вже вичерпали. Так, гри у команди поки що немає, але є ще й таке поняття, як морально-вольові якості. «Дніпро» просто зобов'язаний вирвати, виграти, видряпати цю перемогу. Мені навіть важко уявити, як буде виправдовуватися Протасов у разі невдачі. І якщо Коломойський ще може закрити очі на невдалу гру своїх «мільйонів», але не вболівальники. Тим більше, що проблем зі складом у дніпропетровців немає. Все, що вимагається від ворсклян, стати у глухий захист і ловити господарів на контратаках. Але навряд чи це допоможе досягти їм позитивного результату.

ЯК ДЕБЮТУЄ ВОЛОБУЄВ?

Валерій ЯРЕМЧЕНКО:

ПІДГОТОВКА ДО КОЖНОГО МАТЧУ, ЯК ДО ФІНАЛЬНОГО

Про підготовку львівських „Карпат" до чергового напруженого поєдинку з оновленою кадровими змінами, як в тренерському штабі так і в списку діючих футболістів, луганською „Зорею" розповів головний тренер „зелено-білих" Валерій Яремченко.

— Валерію Івановичу, чи внесені корективи у підготовку до суботнього матчу?

— Ні, заняття проходять у звичному режимі, як і до будь-якого іншого календарного матчу згідно затвердженої програми тренувального процесу. З кожним туром наближається фініш чемпіонату, тож підготовка до кожного матчу, як до фінального. Недостача очок у команди вимагає від кожного футболіста додаткової відповідальності у кожній грі.

— Чи спіткнулись з кадровими проблемами перед грою із "Зорею"?

— Через перебір жовтих карток пропускатиме гру Ігор Худоб'як. Всі інші гравці тренуються в загальній групі, в тому числі і, після травми, поляк Мацей Налепа та бразилець Еду.

— Яка ймовірність появи на полі нігерійця Тоні Алегбе?

— Тоні Алегбе активно тренується і швидко набирає фізичних кондицій. Прогрес є, але його рівень наразі не відповідає вимогам основного складу.

— У складі „Зорі" виступають екс-карпатівці Євген Шмаков та Андрій Тлумак, які безумовно вийдуть на поле з додатковою мотивацією?

— Ми прекрасно усвідомлюємо, що очки також потрібні і „Зорі". Але, як і у грі з „Динамо", чи з „Нафтовиком" ми у кожному матчі налаштовуємо „Карпати" лише на максимальний результат – перемогу.

— Статистика свідчить, що за час зустрічей „Карпат" та „Зорі" у вищій лізі львів'яни вдома весь час перемагали луганчан...

— Статистику, образно кажучи, розглядаю, як „де факто" і ставлюся до цього умовно, як до подій, що відбулися в далекому минулому. Тим більше, у матчі першого кола суперників, я ще не керував діями „Карпат", а спостерігав за матчем з трибуни в Луганську. Знаю одне, що футболісти виходять на кожну нову гру, не думаючи про цифри і повинні, перш за все, професіонально виконувати свою роботу і тренерські настанови на матч.

Юрій НАЗАРКЕВИЧ.

«КАРПАТИ» — «ЗОРЯ»
29 березня – субота. 16.00.
Суддя:
О. Зубарев (Слов'янськ).
Дискваліфіковані:
Худоб'як («Карпати») — Луценко, Храмцов (обидва — «Зоря»).
Матч першого кола — 1:0.
Прогноз «УФ» — 1:1.

У цьому поєдинку зустрінуться команди, які нині на різних етапах свого розвитку. «Карпати» начебто почали набирати ходи, а «Зоря» після трьох поразок поспіль змінила тренера і почне фактично з нуля. З обох боків є втрати. У «Карпат» не вийде на поле мозковий центр команди Худоб'як, а «Зоря» змушена обійтися без Храмцова та Луценка. Хоча є і хороші звістки зі стану луганців. З приходом нового тренера (Анатолій Волобуєв) у команді з'явилися нові гравці. Причому, рівень цих гравців доволі високий, як для нашого чемпіонату, і, звісно, це – нападники. Отже, до харківського «Металіста» перебрався воротар луганців Бажан, а йому на заміну приїхав Тлумак. А лінія нападу тепер, можливо, складатиметься з Оньєкачі Нвоха та Олексія Антонова. До того ж, усі ми знаємо, які метаморфози трапляються з командами, коли приходить новий наставник. Тому, швидше за все, «чорна» серія «Зорі» перерветься саме у Львові.

У «ЗОРІ» ПІДСИЛИВСЯ НАПАД

Тільки-но у луганській «Зорі» змінився головний тренер, як одразу ж команда поповнилася трьома новими футболістами. Як повідомляє прес-служба клубу, для початку луганці обміняли свого голкіпера Ігоря Бажана (контракт до 2010 року) на воротаря «Металіста» Андрія Тлумака. А потім харків'яни відправили в оренду до Луганська двох своїх нападників, котрі останнім часом не потрапляли до основи, – Оньєкачі Нвоха та Олексія Антонова.

Хлопці оптимістично налаштовані на виконання завдання на сезон, яке було перед «Зорею», але не приховують свого бажання повернутися до Харкова. Їх орендували до кінця чемпіонату. Також на перегляді в Луганську гравець збірної Молдови 32-річний Іон Тестимінцану.

РОМАНС ПРО ФІНАНСИ

«КРИВБАС» — «НАФТОВИК-УКРНАФТА»

30 березня – неділя. 17.00.
Суддя: І. Подушкін (Харків);
Дискваліфіковані: —
Матч першого кола – 2:1.
Прогноз «УФ» – 2:1.

Не знаю, наскільки серйозні проблеми криворіжців з фінансами (в крайньому випадку, проти «Динамо» хлопці грали без настрою), але де ж, як не вдома, проти «Нафтовика» брати свої троє очок. Кращим виглядав би хіба що варіант із «Закарпаттям». У підопічних Тарана і досі триває безвиграшна серія, котра налічує уже сім поєдинків. Але й охтирці — не без гріха. Незважаючи на цікаву гру, яку вони демонструють останнім часом, хлопці два матчі залишають поле без забитих м'ячів. Дискваліфікацій немає ні в одних, ні у других, але в «Нафтовика» пропустить гру (і не тільки ю) провідний гравець Богдан Єсип, у якого зламана ключиця. На гол «Нафтовик» може й напацює, але здається, що рятівні очки підопічні Городова будуть брати, в першу чергу, в домашніх поєдинках. «Кривбас» хоч і є на відстані п'яти очок від зони вильоту, але ще кілька безвиграшних поєдинків і гарячий подих першої ліги остаточно відбере спокій у вболівальників команди.

Олександр РАДЧЕНКО:

У "НАФТОВИКА" — УЖЕ ВИГРАЄМО

Усі пам'ятають, що старт нинішнього чемпіонату "Кривбас" провалив. Причина проста і банальна — фінансові труднощі. Тільки-но футболістам виплатили зарплатню — команда почала видавати результат на-гора. У трьох поспіль виїзних зустрічах криворіжці здобули три перемоги. Постраждали донецький "Металург", "Закарпаття" та "Нафтовик-Укрнафта". З початком весни "Кривбас" знову почало лихоманити, і виявилося, що в них знову фінансові проблеми. Виходить, у підопічних Тарана все залежить від одного — грошей. Якщо їх немає — не чекайте і результату, якщо вони є — клуб починає швидко набирати дорогоцінні очки. Наскільки це так, ми поцікавилися у ветерана команди — Олександра Радченка.

— Ви правильно помітили, якщо клуб починає затримувати виплату зарплатні футболістам, зникає результат. "Кривбас" починає грати без бажання, внаслідок цього поступово знижується у турнірній таблиці.

— А скільки вже місяців гравцям не виплачують зарплатню?

— Цього року ми ще не отримали ні цента. Востаннє, здається, нам платили гроші наприкінці минулого року. Гроші отримують лише наші орендовані футболісти.

— Олександре, після перемоги в 15 турі над "Чорноморцем" криворіжці жодного разу не здобули троє очок у чемпіонаті. Чи можна все це списати на фінансові проблеми "Кривбасу"?

— Напевне, великий відсоток правди криється саме в цьому, адже мотивація у футболістів пропадає, коли їм не платять зарплатню.

— А коли обіцяють погасити заборгованість?

— Обіцяють до кінця тижня розрахуватися.

— В останній грі чемпіонату проти "Динамо" у "Кривбасу" апріорі не було шансів на позитивний підсумок зустрічі?

— По грі, — думаю, так! Ми занадто багато помилялись, надавали багато вільного простору киянам. Динамівці нас переграли за всіма компонентами. Їхня перемога — 3:0 — абсолютно закономірна.

— У криворіжців — колонія албанських футболістів. Чи всі вони відповідають рівню команди зокрема і українського чемпіонату загалом?

— Не всі.

— Як справи із спілкуванням?

— Вони тримаються гуртом. Очевидно, причина у нерозумінні нашої мови. Хоча Бюлюкбаші вже розуміє мову і може вільно спілкуватися. От через нього і спілкуємося з албанцями.

— Наступний суперник криворіжців — "Нафтовик-Укрнафта". Можете пообіцяти вболівальникам, що, нарешті, "Кривбас" переможе?

— Так. Я сподіваюсь, що, нарешті, ми перервемо невдалу для себе серію. У кого, як не в Охтирки, вигравати вже вдома?

— А хто найнебезпечніший для криворіжців із гравців "Нафтовика"?

— Навіть не знаю, оскільки не спостерігаю за виступами їхньої команди.

Валерій ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

БЛИСК ТА ЗЛИДЕННІСТЬ НАПАДУ

Сергій ЯЩЕНКО:

"ТАВРІЯ" — СИЛЬНИЙ КЛУБ, АЛЕ ЗАВЧАСНО ЗДАВАТИСЬ НЕ ЗБИРАЄМОСЬ

Кореспондент "УФ" зателефонував наставнику донеччан, аби поцікавитись як іде підготовка до нелегкої гри з "Таврією".

— Сергію Володимировичу, давайте повернемось до гри з ФК "Харків". Чого все ж таки не вистачило вашим підопічним?

— Напевно, зіграла злий жарт втома та й психологічно хлопці погано налаштувались. Я їх розумію: важко грати за такого щільного календаря, але погано, що вони не зуміли втілити нашу тренерську настанову. Потрібно було зіграти через не можу. Так що настрій у нас — не дуже. Але здаватись не збираємось. Зараз для нас кожен матч — головний, адже ми в небезпечній зоні. Тому зробимо все, аби якомога швидше поліпшити становище.

— Що можете сказати про свого майбутнього суперника?

— "Таврія" — сильна команда. Це засвідчив її старт у другому колі. Сімферопольці жодного разу не програли та, до того ж, в останній грі вдома виграли у головного претендента на медалі "Шахтаря". Це свідчить про високий клас команди. Але передчасно здаватись не збираємось. Зробимо все, аби засмутити таврійців.

— Сергію Володимировичу, в якому стані Білозор?

— Сергій уже виписався з лікарні, але лікарі радять ще днів з десять йому не тренуватись. Крім нього, в нашому клубному лазареті нікого немає. Усі здорові і рвуться в бій.

— Прокоментуйте ігровий епізод, коли Батиста травмував спочатку Білозора, а потім Грубелича.

— Не люблю коментувати дії суперника. Від себе додам лише одне — напевно, хлопець хотів так відзначитись. Тому в якийсь момент він перестав себе контролювати і спочатку ногою вдарив по голові Білозора, а потім рукою розбив обличчя Грубеличу. Щодо першого епізоду, то він був суто ігровий, оскільки м'яч летів низько, Сергій вирішив зіграти головою, а бразилець — ногою. Словом, удвох пішли на м'яч. Щодо другого епізоду: нестримний характер та бажання відзначитись.

— Який результат вас влаштує в грі з "Таврією"?

— Позитивний. Ми налаштовуємо своїх підопічних, аби вони показали свої найкращі бійцівські якості і продемонстрували волю до перемоги. Все залежить од футболістів, як вони проявлять себе, такий і буде результат.

Микола МОСКВІН.

«МЕТАЛУРГ» Д – «ТАВРІЯ»

Пряма трансляція на ТРК «Київ».
29 березня – субота. 16.00.
Суддя: С. Шебек (Київ).
Дискваліфікований: Касьянов («Металург» Д).
Матч першого кола — 3:3.
Прогноз «УФ» — 1:2.

Симферопольська «Таврія» – зараз на ходу, що засвідчив, зокрема, і поєдинок проти донецького «Шахтаря». Особливо радує шанувальників команди гра в атаці. А ось захист команди... Ну, як завжди. Кримчани вже п'ять матчів не програвали і не збираються це робити в Донецьку. Тим більше, що «Металург» грає зараз слабенько, а особливо — в нападі. З боку симферопольців, втрат немає. У донеччан не зіграє опорний півоборонець Артем Касьянов. Утім важкою цю втрату назвати не можна, адже Артем не є гравцем основи - на його місці грає Даниловський. Кримчанин Гоменюк, побачивши, що Михайліченко дав шанс його одноклубнику Голайду, просто „поховав" «Шахтар» у Симферополі і буде намагатися зробити те ж саме і з їхніми землями. Та й Голайдо повинен бути на куражі після збірної. Його, як кажуть, втомлений, але щасливий.

«Іллічівець»

Олександр ІЩЕНКО:

ПРОСТО ВИХОДИТИ І ГРАТИ

Безсумнівно, зустріч у Маріуполі буде центральною у 22-му турі першолігових змагань. Як-то кажуть – без варіантів, адже зійдуться команди, які посідають перші дві сходинки в турнірній таблиці й, відповідно, є головними претендентами на путівки до «вишки».

Про те, як до протистояння з оболонцями готується маріупольський колектив, – тренер «Іллічівця» Олександр Іщенко.

— Олександре Олексійовичу, на що робите основний акцент у підготовці ваших підопічних до матчу з оболонцями?

— «Оболонь» — команда досвідчена, стабільна, та й лідер чемпіонату — як не як, тому нашим основним завданням є підготувати хлопців психологічно.

— Мабуть, саме психологічна атмосфера в команді є вашою слабкою ланкою після минулотурової поразки від алчевської «Сталі»?

— Так, ситуація досить тривожна. Поступилися ми алчевцям не заслужено, вважаю, що переграли нашого опонента. Але, на результаті, це, на жаль, не позначилося. Гра ж, як відомо, забувається, залишаються лише цифри... Тому й маємо першу поразку навесні. Зараз завдання нашого тренерського штабу створити максимально сприятливий мікроклімат у колективі, зробити так, аби хлопці розкуто, без боязні, вийшли проти оболонців і продемонстрували максимум своїх умінь на полі.

— Зараз усі гравці здорові?

— Так, травмованих немає, хлопці готові до бою.

— «Іллічівець» гратимете вдома — це «плюс» для команди. Які ще козирі матимете в боротьбі з киянами?

— Складно говорити про якісь козирі в першій лізі. Тут більшість команд мають рівний склад, у когось, правда, є група досвідченіших виконавців, хтось ще до цього йде. Словом, особливих відмінностей немає.

— Очевидно, що суперника ви вже вивчали. Що вам імпонує в «Оболоні»? Можливо, виокремите якихось гравців чи певні лінії?

— Виокремив би всю команду. Кияни грають у ґрунтовний футбол, є певна стабільність результатів. Щодо гравців, то оболонці мають дуже досвідчених виконавців, які передають свої навики та уміння молодшим партнерам.

— Що скажете своїм хлопцям безпосередньо перед виходом на поле?

— Буде звична передматчева настанова: виходити на поле й грати в достойний футбол. Тим паче, що проводитимемо перший весняний матч вдома, перед очима уболівальників. Команда за період зимового антракту фактично наполовину перекроїлася, тому фани очікують достойного виступу своїх улюбленців. Та й нам просто необхідно перемагати, аби на фоні минулотурової поразки підняти дух команди, реанімувати. Словом, бажання є, тепер головне – втілити його в результат!

Ірина ХОЛОД.

«Оболонь»

Петро СЛОБОДЯН:

ПЕРЕЙМАЄМОСЯ ЛИШЕ ЯКІСТЮ АРБІТРАЖУ

Перед звітним матчем кияни мають фору щодо маріупольців у четверо очок, тож цілком ймовірно, що завдання – виграти за всяку ціну – тренерський штаб Петра Слободяна перед підопічними не ставитиме. Та навряд чи помилюся, якщо скажу, що матч буде з ряду незвичайних. Відчуття того, що «Іллічівець» найкращий і найпринциповіший суперник у нинішньому сезоні, у оболонців є. І, безперечно, завершити сезон сходинкою вище до нього у турнірній таблиці – теж справа непогана, а може, й престижна. Згадують кияни і поразку у першому колі (вдома «пивовари» поступилися з рахунком 0:2). Крім того, наступають на п'яти такі конкуренти, як ФК «Львів» та «Волинь». Перед від'їздом до Маріуполя наставник «пивоварів» відповів на запитання нашої газети.

— Петре Петровичу, для «Оболоні» цей матч за характером —доленосний чи визначальний?

— Ні, це лише один із низки стрижневих матчів, але аж ніяк не з надзвичайних.

— У другому колі лідери і претенденти на підвищення в класі уже визначилися чи, все-таки, дивитесь оглядаєтеся на команди, які йдуть позаду — ФК «Львів», «Волинь»?

— Ми ні на кого не озираємося і сподіватимемося лише на самих себе. Єдине, що викликає у нас побоювання, і у цьому матчі зокрема, це якість арбітражу. Згадайте зустріч першого кола у Києві — тоді сімферопольський арбітр Юрій Вакс своїми діями просто-таки зламав нам гру. Ми і сподіваємося, що на поєдинок двох команд сторонні чинники, такі, як, наприклад, упереджене суддівство, не вплинуть.

— Чи є кадрові проблеми перед маріупольським матчем?

— Цю гру пропускатиме через дискваліфікацію наш нападник Павло Онисько. Ще один форвард, Андрій Кандауров, травмований. Решта – готові до бою.

— Маріупольці — солідна команда, ще й гратиме вдома. Психологічного тиску не відчуваєте?

— Переймаємось лише з приводу того, яким буде арбітраж.

— Що буде визначальним у цьому матчі – швидкий гол, гра від оборони, відкритий футбол?

— Характер, морально-вольові якості, а також функціональна готовність команд на сьогодні.

— «Іллічівець» — це команда, яку можна обігрkörati на її полі?

— Ми для того і готувалися, щоб перемагати.

— Обидва клуби спонсорують два великі заводи в Україні - «Оболонь» і завод імені Ілліча, президенти цих підприємств — ділові люди. Можна сказати, що цей матч буде футбольним протистоянням за честь, імідж і обличчя тих корпорацій, яку кожна команда представляє?

— Знаю обох президентів клубів — Олександа Слободяна і Володимира Бойка — як людей, що борються за чистоту у футболі і дуже сподіваюся, що цей матч буде протистоянням двох команд і пройде у чесній, спортивній боротьбі.

Олександр СЛОБОДЯН:

ЯКЩО МИ ВЗЯЛИСЯ ЗА СПРАВУ, ТО ДОВЕДЕМО ЇЇ ДО КІНЦЯ

У світлі створення клубами вищої ліги нового об'єднання – прем'єр-ліги виникає запитання, а хто ж може і хоче підвищитися в класі. Адже з наступного сезону елітний дивізіон має змінити своє обличчя. З президентом ЗАТ «Оболонь» і почесним президентом ФК «Оболонь» Олександром Слободяном кореспондент «Українського футболу» мав бесіду напередодні стрижневого матчу 22-го туру.

— Олександре В'ячеславовичу, чи має все ж таки столичний клуб намір виходити до прем'єр-ліги з її, як декларується, високими вимогами і затратами?

— Ми сповідуємо один принцип – у кожному матчі вести чесну спортивну боротьбу і здобувати максимум очок. Ось і відповідь на те, чи хочемо ми підвищуватися в класі. Що стосується вимог і витрат — ми робимо все, щоб рівень інфраструктури нашого клубу максимально відповідав вимогам Атестації вищої ліги. Ми — солідна структура, яка, якщо вже береться за справу, доводить її кінця.

Олексій КОМАРОВСЬКИЙ.

ЛЬВІВСЬКИЙ ГОРІШОК

Після останнього домашнього поєдинку з миколаївськими корабелами, який львів'яни несподівано для своїх прихильників звели унічию — 0:0, дісталося на горіхи футболістам від головного тренера команди Степана Юрчишина. Наставник мав претензії до гравців атакувальної ланки, які за відчутної переваги так і не досягли успіху. Не заладилась гра на траві, та й у «повітрі» справи просувались не краще.

Самі ж гравці після завершення матчу розмірковували над болючою темою: «Як це не зуміли забити переможний гол і не набрали комплект очок?» Та тому, що МФК «Миколаїв» не обтяжував себе грою на вістрі. Підопічні Мазараті муром стояли в обороні, який за першої-ліпшої львівської атаки перетворювався на моноліт. «Синьо-золоті», віддавши всі сили задля досягнення успіху, так і не завдали бодай єдиної пробоїни миколаївському човну. Хоча удари Федорчука, братів Баранців та Ханаса могли вирішити долю матчу.

Однак життя не стоїть на місці. Попереду нові матчі, нові перемоги. До речі, саме такого девізу дотримується й тренерський штаб ФК «Львів». Власне, з надією не перемогу в бойовому складі й відправилася львівська дружина до Чернігова. Є сподівання й бажання взяти реванш у «Десни» за минулорічну поразку на львівському стадіоні СКА, коли за вісім хвилин до фінального свистка арбітра зустрічі С. Лисенчука форвард деснянців Володимир Постолатьєв завдав невідпорного удару по воротах Мар'яна Марущака.

Тоді на початку першості львів'янам зрадило щастя, але не надовго. Футболісти прислухались до слів головного тренера, який наголошував, що головним завданням у кожному матчі повинна бути надійність, видовищність та результативність. Команда розігралася й заявила про себе з найкращого боку. Більше того, про львівських футболістів заговорили як про виїзну команду. Свідченням є шість виїзних перемог при двох нічиїх на десять матчів. Тобто, два десятки пунктів! Це більше половини всіх очок! У рідних стінах провели десять поєдинків (у Львові — 4, в Добромилі — 6) і здобули шість перемог та одну нічию. ФК «Львів» — міцний горішок — продовжує залишатись на третьому місці!

Проте стара слава нову любить, і в зимове міжсезоння львів'яни провели плідні збори. Відбулося декілька змін. Зокрема, досвідчений Андрій Ільчишин перебрався до Алчевська, молодь — Іван Рябовол та Євген Зарічнюк — отримала запрошення від ФК «Княжа» зі Щасливого. Підсилення традиційне: талановита молодь, з якої тренерський штаб ФК «Львів» у складі Степана Юрчишина, Михайла Калити й В'ячеслава Маврова «шліфуватимуть» гравців, спроможних досягати високих результатів. Передусім — вихованці львівського футболу: Володимир Ференц, Ярослав Сухоцький, Михайло Козак і представник Дніпропетровська — Олег Леонідов.

Та, як показує весна, Степан Юрчишин уже знайшов місце кожному гравцеві в команді. Наприклад, давній дублер Андрій Бандрівський несподівано «витіснив» з основи Мар'яна Марущака (заліковує травму спини) й Андрія Радя (за потреби готовий стати у ворота). У захисті головні ролі відіграють новий капітан Любомир Гальчук з Ігорем Ільківим — діють із гравцями персонально, Віталій Романюк — ліберо. На енергійного Андрія Даньківа покладено обов'язки оборонно-атакувального характеру, Валерій Федорчук — диспетчер команди й доволі вдало підключається до атаки. Завдяки тренерській інтуїції Юрчишина цей дев'ятнадцятирічний спортсмен став повноправним футболістом, який досить грамотно розпоряджається м'ячем та володіє потужним і влучним ударом. Брати Борис і Григорій Баранці — «технарі» та двигун команди. Вадим Панас — трудівник, який постійно шукає шансу поблизу воріт суперника. Ці майстри творять букет львівського півзахисту. До речі, середня лінія ФК «Львів» може позмагатися за титул найкращої в першій лізі. На вістрі атаки виблискує прудконогий Павло Худзик, філігранний Євген Чепурненко й працьовитий Дмитро Козьбан. Однак послужний список форварда, як правило, прикрашають голи, а їх у згаданої трійки, не розженешся.

У запасі перебувають Ростислав Горецький, Володимир Ференц, Андрій Ханас (забив у Луцьку красивий гол) та Олег Теплий (після операції на пахових кільцях відвойовує своє місце в основі). На перший погляд, досить скромна бойова обойма в кулеметі Юрчишина, але вона завжди готова влучно вистрелити й дати гідний бій супернику, як в Луцьку: відвантажили на виїзді чотири м'ячі команді з великими амбіціями.

Саме такою передбачається зустріч у Чернігові, де ФК «Львів» уже перемагав «Десну» в сезоні 2006/07 рр., щоправда скромніше — 2:1.

Та попри все, ФК «Львів» залишається єдиною командою першої ліги, яка свої домашні матчі змушена проводити далеко від рідного міста — поблизу польсько-українського кордону в старовинному місті Добромиль, де завдяки зусиллям і капіталовкладенням президента клубу Юрія Кіндзерського збудовано чудовий стадіон «Княжа Арена». А що Львів? Місцева влада все ще потішає й обіцяє вирішити проблему на користь цього самобутнього клубу — виділити земельну ділянку під будівництво стадіону, який міг би відповідати вимогам УЄФА і ФІФА. Однак справи далі розмов не просуваються. Тож за такого «піклування» про добробут вітчизняного спорту говорити не доводиться.

Тим часом ФК «Львів» заявив нового футболіста. Це — вихованець ковельського футболу Сергій Чапко. Народився 24 січня 1988 року в місті Ковель. Зріст/вага — 176/70. Півоборонець. Перший тренер — Роман Лис. Виступав за команди ФК «Ковель», «Волинь» (Луцьк) та «Металург» (Донецьк).

Олександр ПАУК.

«Буковина»

З БОЛГАРІЇ — ДО ЧЕРНІВЦІВ

З двотижневих навчально-тренувальних зборів у Болгарії повернулася до Чернівців «Буковина». Як повідомив головний тренер Віктор МГЛИНЕЦЬ, футболісти мали щодень триразові заняття. Хлопці багато працювали з м'ячами на доволі хороших полях. А ось знайти сильних спарингів, на жаль, не вдалося. У Болгарії вже розпочався чемпіонат у вищій лізі.

«Буковина» зіграла у Бургасі чотири контрольні матчі. Спочатку чернівчани перемогли «Несебр» із одноіменного міста – 2:0. Голи забили Богдан Скибинський і Василь Тофан. Потім переграли ще один клуб другої ліги «Атлетік» (Бургас) – 4:1. Тут відзначилися Олександр Семенюк (тричі) та Михайло Рябий. Ще у двох поєдинках із напівлюбительськими командами перевага гостей була дуже відчутною, тож рахунки були розгромними. Непогано вписуються в ансамбль новачки «Буковини»: півзахисник Василь Тофан, нападник Олександр Семенюк та воротар Василь Раковиця. Позитивно відгукується тренер і про технічного нападника Ігоря Вонса. Добре показує себе й захисник Олег Стафійчук із Рівного. Ці гравці повинні замінити тих, хто залишив команду, — нападників Володимира Киф'яка та Богдана Тодорiка і півзахисників Олександра Дележу та Юрія Савку. Всі новачки, за винятком Вонса, вже підписали контракти з клубом.

Встигла команда зіграти черговий спаринг і на рідній землі. З рахунком 1:0 чернівецька «Буковина» перемогла у черговому контрольному матчі сусіда за таблицею у групі «А» другої ліги тернопільську «Ниву».

Наступний серйозний спаринг «Буковина» мала зіграти вчора з чемпіоном області ФК «Кіцмань». Буковинці вже заплатили внесок за участь у змаганнях і подали заявку на футболістів. З-поміж новачків не підійшов «Буковині» лише нападник Ігор Вонс із бурштинського «Енергетика». Він залишив табір команди, як і юний півзахисник Микола Коваленко. Натомість із «Буковиною» тренуються декілька місцевих вихованців.

Сергій КУКУРУДЗ.

«Гірник-Спорт»

ЕКЗАМЕН НЕ ЗДАЛИ

26 березня підопічні Олега Ратія зіграли контрольну гру з вищоліговим "Металургом" (Запоріжжя). Гра проходила на центральному стадіоні "Славутич-Арена". За обопільною домовленістю обох клубів було вирішено зіграти чотири тайми по двадцять хвилин. Загалом досвідченіші перемогли з рахунком 4:0 (0:0, 0:1, 0:2, 0:1). Та, до того ж, не реалізували пенальті. А зараз наведу склад "Гірника-Спорту": Коляда, Скоробрех, Охріменко, Кумачов, Кондрашов, Ольшницький, Дзялик, Марченко, Ярошенко, Алаєв, Кравченко. Потім на поле вийшли Новохний, Кир'янов, Стецько, Чайка, Череватенко, Русанцев, Молодожон. У найближчих планах — гра з аматорським клубом ФК "Лубни", яка запланована на 31 березня.

Олена СМИРНОВА.

«Олком»

КУРС НА ЄВПАТОРІЮ

Сьогодні команда заїжджає на останній втягувальний навчально-тренувальний збір до Євпаторії. На ньому заплановано зіграти 29 березня з друголіговим російським колективом "Динамо" (Вологда). А потім — безпосередня підготовка до виїзної гри другого кола в Красноперекопську, куди підопічні Івана Марущака вирушать в день гри з Євпаторії. Це цілком зрозуміло, оскільки відстань від Євпаторії до Красноперекопська складає 70 км. Крім того, стало відомо, що, все ж таки, "Олком" та "Явір" знайшли порозуміння і таки владнали всі формальності щодо трансферу Савченка. Віднині гравець заявлений за "Олком" і підписав дворічну угоду з мелітопольцями. Також стало відомо, що дняхи футбольний сайт www. Lvivfootball. com. ua. провів інтерактивне опитування серед уболівальників Львова та області. Так ось: наставник "Олкома" переміг, значно випередивши Степана Матвіїва ("Княжа") та Вадима Білоцерківського ("Карпати-2"). Віднині Іван Марущак — найкращий тренер другої ліги.

Микола МОСКВІН.

«Кремінь»

ЧУМАК — У КРЕМЕНЧУЦІ

Підопічні Сергія Свистуна повернулись з навчально-тренувального збору, що проходив в Алушті, в хорошому настрої. Команда готується вдома в режимі дворазових тренувань. Серед новачків — Євген Слива ("Гірник-Спорт"), Віталій Козлов, Марк Гришаностин та Роман Чумак ("Ворскла"). Тепер уже, як на мене, то не варто турбуватись за воротарську позицію після уходу досвідченого Хрієнка. Віднині за клуб виступатиме вихованець комсомольського футболу, син відомого в минулому форварда "Кременя" Сергія Чумака, — Роман. Гравець вирішив, йому краще грати в друголіговому колективі, ніж гріти лаву запасних у "Ворсклі".

Вадим ЦУКРОВ.

«Арсенал» (Харків)

ЗАКІНЧИЛИ НА МАЖОРНІЙ НОТІ

Недавно харків'яни повернулись з навчально-тренувального збору, який проходив в Криму, а саме на Південному узбережжі. Команда мешкала в найкращому готелі-пансіонаті "Ореанда". Щодня проводились тактичні заняття та різноманітні пробіжки. Також харків'яни зіграли спаринг з красноперекопським "Хіміком", в якому відсвяткували перемогу з рахунком 4:2. До речі, по ходу зустрічі вони двічі поступались. Спочатку — 1:0, а потім — 2:1. Але, все ж таки, вони зуміли проявити характер та волю до перемоги та виграли. **"Арсенал":** Зарубін (Литовченко, 46), Борзенко, Приземлін, Абдулмеджидов, Рудик (Шатило, 46), Сумцов (Марченко, 46), Шульга (Кононихін, 56), Степанчук (Батусов, 46), Ємельянов (Лещенко, 46), Івлєв, Рибалка. **Голи:** 1:0 — Копильченко (29), 1:1 — Івлєв (37), 2:1 — Рябцев (43), 2:2 — Рибалка (55), 2:3 — Марченко (80), 2:4 — Марченко (84). Привертає увагу поява в команді колишнього гравця "Газовика-ХГВ" Дмитра Шульги, 25-річного півоборонця. "Арсенал" уклав з ним угоду, яка розрахована на один рік.

Микола МОСКВІН.

Гра в регіонах

КРУТИЙ ПОВОРОТ

Валерій Полєвой, котрий очолював Чернігівську регіональну федерацію футболу більш ніж десятиліття і сягнув 70-річного віку, став почесним президентом цієї громадської організації. Натомість її керівником обрано Геннадія Прокоповича – заступника начальника ДАІ області, полковника міліції. Таке рішення ухвалила звітно-виборна конференція ЧРФФ, яка проходила за участю першого віце-президента, виконавчого директора Федерації футболу України Олександра Бандурки, і розглянула підсумки чотирирічної діяльності.

У ВИЩІЙ ЛІЗІ — ЛИШЕ СІМ КОМАНД

Виступаючи з доповіддю, Валерій Полєвой констатував, що у нинішніх умовах аматорський футбол значною мірою втратив фінансову опору. На превеликий жаль, відчувається недооцінка народної гри як органами влади, так і бізнесовими структурами. У результаті дійшло до того, що торік у вищій лізі чемпіонату області брали участь лише сім команд. До того ж, ця компанія була б ще меншою, якби до неї не долучилася футбольна дружина з міста Славутича, котра, як відомо, адміністративно належить до Київщини.

У той же час повноцінними можна назвати змагання у першій лізі, де силами мірялися дванадцять команд. Щоправда, у дебатах було зауважено: не тільки сільським, а й райцентрівським командам не просто провести впродовж одного сезону аж 22 календарних матчі із роз'їздами в усі куточки області, територія якої одна з найбільших у країні. Тут більше підходить поділ на північну та південну зони, як це практикувалось у попередні роки. Але ж тоді кількість першолігових колективів повинна бути більша.

РОДЗИНКА — "М'ЯЧ У СПІДНИЦІ"

Безперечно, справжньою родзинкою чернігівського футболу на всеукраїнському тлі є "м'яч у спідниці". У цьому ще раз переконав виступ на конференції директора ФК "Легенда" Володимира Магеррамова. Він, зокрема, зазначив: у стартовому складі української жіночої збірної у відбірковому матчі чемпіонату світу з португалками, який відбувся 21 лютого, було аж вісім колишніх і нинішніх гравців "Легенди". Чернігівський слід простежується в усіх провідних жіночих командах нашого північного сусіда. П'ятеро колишніх "легендівок" грають у складі чільного чемпіона Росії — пермської "Зірки", троє (разом із тренером) — у "срібній" команді з підмосковного міста Красноармійська, двоє — у "бронзовому" колективі з Рязані.

А ще Володимир Магеррамов сказав, що гравці збірної України, підготовлені у "Легенді", висловилися за те, щоб їхній, по суті, вирішальний матч нинішнього відбіркового циклу з головним конкурентом — національною командою Данії, який призначено на 22 червня, відбувся у Чернігові, на стадіоні ім. Ю.Гагаріна. І у Федерації футболу України цю пропозицію схвалили.

Є Й ФУТБОЛЬНІ "ОАЗИ"

Проблем в аматорському футболі Чернігівщини сьогодні багато. Але маємо і справжні футбольні "оази". До таких, у першу чергу, варто віднести село Плиски Борзнянського району. Не випадково ж за підсумками минулого року ФК "Єдність", почесним президентом якого є Михайло Голиця, був визнаний найкращим спортивним клубом в області. Тут збудовано чудовий спортивний комплекс, де відбуваються матчі друголігових команд чемпіонату України серед професіоналів. І місцева "Єдність" не пасе задніх. А "Єдність-2" — фаворит аматорських першостей як області, так і всієї України. Тож, думається, буде цілком логічно, якщо незабаром плисківці вийдуть на європейську арену любительського футболу.

Було що сказати і віце-президенту професіональної футбольної ліги України та ФК "Десна-Партнер", президенту ФК "Полісся" (Добрянка) Івану Чаусу. Торкнувшись деяких проблемних питань, він повідомив, що цьогоріч добрянська команда має намір виступати в аматорському чемпіонаті України. При цьому перед "Поліссям-Десною" ставитиметься завдання вибороти путівку до другої ліги всеукраїнської першості серед професіоналів.

ПОТРІБЕН СУЧАСНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ

Повертаючись до кадрових змін, мусимо констатувати, що прихід до керма регіональної федерації футболу, по суті, сторонньої людини виявився досить несподіваним. Уже давно велися розмови про те, що Валерій Полєвой готується "передати естафету" своєму багаторічному заступнику Анатолію Свистуну — спортивно-футбольному функціонеру і в той же час асистенту арбітра, що працює у вищій лізі чемпіонату України. Врешті-решт, від останнього теж надійшла заява про балотування кандидатом у президенти ЧРФФ. Але, як з'ясувалося уже на звітно-виборній конференції, А.Свистун, після перемовин, її відкликав. Із трибуни конференції, у свою чергу, підтримав кандидатуру Г. Прокоповича. З того, що Анатолій говорив у своєму виступі, випливало: на нинішньому етапі регіональна федерація футболу особливо гостро потребує активного сучасного менеджменту.

Як можна було судити з виступу на звітно-виборній конференції президента ФК "Десна-Партнер" Олексія Савченка, ініціатором (або принаймні одним із ініціаторів) такої передачі влади на обласному футбольному Олімпі став саме він. При цьому О.Савченко наголосив, що "готовий розвивати футбол на Чернігівщині", зокрема, створити в районах області дванадцять команд.

Чітко простежувалося, що таку ж позицію, стосовно нового президента ЧРФФ, займає, зокрема, і тренерсько-викладацький склад Чернігівської СДЮШОР з футболу "Юність". Утім, кандидатуру Геннадія Прокоповича підтримали всі делегати, за винятком трьох, які утрималися. Першим заступником президента обрано Анатолія Свистуна, заступником — директора СДЮШОР "Юність" Володимира Курбакова.

ПРЕЦЕДЕНТ УЖЕ БУВ

До речі, Г. Прокопович став третім у незалежній Україні футбольним президентом Чернігівщини. Першим був Віктор Третьяков, котрий рано пішов із життя. Відзначаємо також, що на Чернігівщині керівництво дорожнім рухом і народною грою уже поєднувалося. "Футбольні люди" старшого покоління пам'ятають, що у 60-ті роки минулого століття обласну федерацію футболу очолював тодішній начальник ДАІ Володимир Дзятко.

Віктор МУХА.

РЕАНІМАЦІЯ ТАЛАНТУ

ОЛЕГ ЯЩУК БОРЕТЬСЯ ЗА ПРАВО ЖИТИ В ФУТБОЛІ

Гравців, які яскраво розпочинають, відразу вписують в легенди. Віктор Колотов увійшов в історію нізвідки, забивши м'яч югам у матчі за команду Союзу. Зидан, який розпочав виступи за збірну Франції голом із чехами, відразу «приміряв» месіанську роль. Врешті-решт, з першої гри розпочав свою «шахтарську» феєрію Джуліус Агахова...

Але всі ці почини, напевно, й порівнювати не можна з тим стартом, який взяв свого часу 17-річний хлопець Олег Ящук. Ярличок «подає надії» він стрімко змінив на статус «висхідної зірки», дебютувавши у матчі проти «Динамо», а в Донецьку забивши не один перший м'яч, а відразу три.

Однак надії можна «подавати» лише в юності. Далі настає час їх виправдовувати. Одна справа, коли перспективний гравець губиться через власне нехлюйство, але зовсім інша річ, коли невблаганна доля змушує потускніти висхідну зірочку футбольних небес...

VENI, VEDI, VICI*

** – Прийшов, побачив, переміг (лат.)*

1994 рік він пам'ятатиме завжди. Хлопець із західноукраїнської «глибинки», випускник Львівського спортінтернату, він встиг за цей час у складі юнацької збірної України здобути «бронзу» чемпіонату Європи, перейти з ФК «Львів» до вищої ліги і дебютувати там 5 серпня в матчі проти «Динамо»!

На юнацькому Євро їхня команда сяяла майбутніми іменами. Та що там, досить назвати тільки Ящука та Зубова, щоб зрозуміти, чому саме ця команда, аж до нового пришестя колективу Кроценка та Бєлика, залишалася єдиною збірною України з континентальними медалями. І Ящук був одним з діамантів тієї команди-мрії, таким же, як і Бєлик через 6 років у Німеччині. Він став найвлучнішим гравцем збірної, а один із трьох м'ячів, забитих Олегом на Євро-94, став гол бельгійцям. Доля, доля...

Далі – більше. Юний форвард уже в складі тернопільської «Ниви» (яка з Леонідом Буряком, а потім з Ігорем Яворським, сяяла в середині 90-х) дебютує у вищій лізі. Перший матч – вдома проти «Динамо», і відразу нульова нічия. Олегу щоматчу випадає по кілька шансів забити, але м'яч не йде у ворота. Так проходить увесь його перший чемпіонат, і лише через рік Ящук перериває безголеву засуху. І як перериває! В легендарному матчі, який на вимогу «Шахтаря» перегравали донеччани та тернополяни на полі гірників, 17-річний форвард робить хеттрик!

До кінця сезону в доробку Олега вже 10 голів у 19 матчах. Він – найяскравіша постать з-поміж юних страйкерів внутрішнього чемпіонату, і говорять про нього не менше, ніж за рік до того про Андрія Шевченка, який також яскраво увійшов у футбол, забивши «Байєрну» у Євролізі.

AUT CAESAR, AUT NIHIL*

** – Або Цезар, або ніхто (лат.)*

Вони переходили на Захід десятками, залишалися у великому футболі одиниці. Як перерахувати усіх? Бендовський і молодший Луценко, Гребеножко і Валєєв, Демченко, Омелянович, нині покійний Сергій Левченко і його однофамілець Євген, врешті-решт, ціла команда «Лазурне море»... А хто, окрім Вороніна, зайняв місце, гідне свого таланту?

У Ящука ж усе йшло за планом. Завершенням чудового сезону у «Ниві» став прогнозований інтерес з боку ледь не всіх грандів українського та російського футболу. А от звідки про Олега дізнався «Андерлехт» – точно не відомо. Хтось сказав, хтось побачив... А може, це слід 1994-го, коли Ящук забивав бельгійським юнакам? Не так багато наших гравців, а тим більше – не з «Динамо», привертали увагу непоганих європейських клубів. Небагато й клубів цікавилися нашими гравцями. Відразу згадується хіба що «Вердер», куди ледь не перейшов Міхо Поцхверія й таки перейшов Віктор Скрипник.

Олег ЯЩУК

Дата і місце народження

26 жовтня 1977 р., Ланівці (Україна)

Ігрове амплуа

Нападник/напівоборонець

Клубні виступи

Команда	Роки	Матчі(голи)
ФК «Львів»	до 1994	
«Нива» (Тернопіль)	1994–1996	42 (10)
«Андерлехт» (Бельгія)	1996–2006	119 (31)
«Ерготеліс» (Греція)	2006–2007	26 (3)
«Серкль Брюгге» (Бельгія)	2001-2007	16 (9)

Кар'єра в еліті: рік за роком

Сезон	Клуб	Матчі	Голи
1994-95	«Нива» (Тернопіль)	13	0
1995-96	«Нива» (Тернопіль)	19	10
1996-97	«Андерлехт» (Бельгія)	12	2
1997-98	«Андерлехт» (Бельгія)	12	3
1998-99	«Андерлехт» (Бельгія)	27	11
1999-00	«Андерлехт» (Бельгія)	1	0
2000-01	«Андерлехт» (Бельгія)	8	0
2001-02	«Андерлехт» (Бельгія)	9	1
2002-03	«Андерлехт» (Бельгія)	0	0
2003-04	«Андерлехт» (Бельгія)	20	9
2004-05	«Андерлехт» (Бельгія)	21	5
2005-06	«Андерлехт» (Бельгія)	9	0
2006-07	«Ерготеліс» (Греція)	26	3
2007-08	«Серкль Брюгге» (Бельгія)	19	10*

Інтернаціональні зустрічі

Команда	Роки	Матчі	Голи
Україна U-17	1994	4	3
Україна U-18	1995–96	6	2
Україна U-21	1998–99	3	2

** – станом на 9 лютого 2008 р.*

На той час Ящук мав важку травму пахових кілець, «Нива» не мала коштів на лікування, а операцію погодився провести «Андерлехт». Клуб повірив у талановитого українця. На новому місці Олег освоївся швидко. Уже в дебютному сезоні пішли перші голи, наступного року кількість матчів зі старту переважила кількість замін. Того ж року «Андерлехт» з геніальним Енцо Шифо та Олегом Ящуком «проїхався» по «Ворсклі» в Кубку УЄФА.

Сезон 1998/99 років підніс Ящука до статусу зірки команди. Упродовж чемпіонату він забив 11 голів, а коли тобі лише 21 рік, досягнення це важить вдвічі більше. «Андерлехт» двічі фінішував четвертим, потім – третім. Однак саме після цього року Ящук зазнав першої серйозної травми, і наступного року зіграв лише 1 матч.

VIVERE EST MILITARE*

** – Жити — означає боротися (лат.)*

З того ж 1999 року, певно, й треба розпочинати відлік Ящукових митарств. Жити – означає боротися. І він боровся зі своїми травмами, маючи підтримку з боку клубу. У час, коли Ящук мав операцію за операцією, коли за останніх два роки він провів всього десяток неповних матчів, «Андерлехт» запропонував Ящуку новий контракт відразу на п'ять років. Йому було лише 23, і він, як і майже одноліток Роналдо, ставав схожим на кришталеву вазу. Грав красиво, однак кожне гостре зіткнення, кожен удар могли стати кінцем. Фактично без Ящука «Андерлехт» повертає собі чемпіонство, грає в Лізі чемпіонів проти «Динамо», а пара форвардів Коллер — Радзинський стає однією з найяскравіших і розлітається в сильніші чемпіонати. Іншими конкурентами Ящука стають Діндан та Єстрович, Морнар та Вільгельмсон.

Доля знову посміхається Олегу 2003 року. Два сезони поспіль він грає більш-менш регулярно, забиває. І лише тоді про нього згадують в Україні, причому, багато хто – з негативного боку. Ящука знову хотіли запросити в збірну, цього разу – в національну, а виявилося, що він уже встиг обзавестися бельгійським громадянством, щоб не вважатися в клубі легіонером. Дороги в збірну більше не було. Подекуди чулося – зрадив. Але ніхто не запитував, як жилося хворому Ящукові, ніхто не цікавився ним, коли він був у лазареті... Таке життя.

За світлою смугою йде темна, і після двох стабільних сезонів Олег знову став пацієнтом лікарів. Це був останній рік його п'ятирічного контракту, й Олег розпрощався зі своїм клубом. Після 10 років і лише 119 матчів...

PER VIAS RECTAS*

** – Прямим шляхом (лат.)*

Залікувавши брюссельські травми, Ящук змінив обстановку й переїхав до Греції. Дебютант ліги, «Ерготеліс», виступав непогано, вийшов на хорошу форму й Олег. З усіх травм за весь сезон пригадується лише болісний розсік, отриманий Олегом в матчі з «Олімпіакосом» («Ерго» поступився – 0:1). Олег грав стабільно, однак Греція після Бельгії йому видалася недостатньо амбітною. Він навіть скаржився на ліноці місцевих футболістів, хоча його «Ерготеліс» (за посильної допомоги Ящука) все ж лишився в еліті. Однак недарма він отримав бельгійський паспорт – за час перебування у цій країні він став повноцінним її громадянином. Його дружина – з місцевих, тож, ідучи в Грецію, він залишав родину.

А тут – цікава пропозиція з Бельгії, і знову допомагають «андерлехтівські» зв'язки. 14 червня 2007 року Ящук переходить до «Серкль Брюгге», в команду, яку очолив його колишній партнер по Брюсселю Глен Де Бук. «Серкль» – унікальна «попелюшка». Клубний бюджет – 3,5 млн. євро – найменший у лізі, а на посилення в міжсезонні команда витратила... 10 тисяч євро. Однак, колектив класний, і «Андерлехт», з бюджетом в 40 мільйонів, йому поступається. У новій команді Олегу має бути комфортно. Її очолює його брюссельський товариш, в півзахисті – знайомий звідти ж — Хаші, попереду допомагає Сергій Серебренников, іще один наш колоритний і талановитий персонаж. Уся ця «банда» разом рве усю Бельгію, і «Серкль» відстає від першого місця всього на 4 очки. Нинішня команда Ящука йде третьою, колишня ж – «Андерлехт» – п'ята й відстає від лідера на 11 пунктів.

Авторитет на новому місці Олег завойовував, доводив на полі своє право входити до 11 обраних. Він дебютував з лави запасних, вийшовши на заміну лише на 68-й хвилині матчу проти «Цульте-Варегема» 11 серпня минулого року. Уже в наступній грі в Льєжі проти тамтешнього «Стандарда» Олег вперше вийшов у старті, й відразу забив. Його команда програла конкуренту в боротьбі за медалі – 1:4, однак з того часу й дотепер Ящук лише одного разу почав гру з лави запасних. У його доробку – дубль «Генту» та 10 м'ячів загалом. За весь час у Бельгії Ящук лишень одного сезону досягав такого показника. Крім того, 19 серпня 2007 року в матчі «Стандард» – «Серкль» Олег провів гол, який визнаний сьомим у Джупілер-лізі 2007 року, а в грудні в матчі проти «Моленбека» Ящук забив м'яч, котрий став 3000-м голом в історії «Серкль Брюгге». Поряд топче травку й Серебренников, у активі якого нині 6 голів. Це ренесанс? Дай, Боже!

Своєю працею Олег заслужив подібного визнання. А щодо зіркового статусу, то Ящук давно його має. Для бельгійської Джупілер-ліги він – досить культова персона, «I.Oleg», як пишеться на його футболці, й віриться, що український бельгієць ще покаже їм усім клас!

Артур ВАЛЕРКО.

P.S. У матчі проти «Дердена» Ящукові дістався болісний удар в голову, він навіть втратив свідомість. Видужуй, Яшо! Ми віримо в тебе!

ГЕНІЙ ПАСУ І СТАНДАРТІВ

Його називають генієм стандартів та штрафних. Його паси витончені та м'які. Його витримка та незворушність викликають у суперника лють. У нього неможливо відібрати м'яч і важко передбачити хід його думок. Він — один з найкращих пенальтистів світу. Він один з найулюбленіших гравців усієї Італії. Досить сказати, що саме його із когорти діючих футболістів найчастіше порівнюють з молодим Роберто Баджо.

Про таких, як Андреа, говорять "фантазіста" — фантазер. Він бачить атаку своєї команди у перспективі не через один її хід, а через декілька. Пірло — це не Кака. Він за допомогою дриблінгу не штурмуватиме оборонні редути суперника і не гасатиме в районі штрафного майданчика, видивляючись позицію для удару. Він вважає за краще діяти більше з глибини, віддаючи бездоганні передачі на партнерів.

Його одноклубник, Андре Дженнаро Гаттузо, якось сказав про Пірло в одному з інтерв'ю: "Коли я бачу, що Андреа вміє робити з м'ячем, я думаю: " І я теж футболіст?"

Як і більшість подібних до нього гравців, Пірло не народився таким, а досяг усього завдяки роботі над собою. З Роберто Баджо його об'єднує ще й те, що почав Пірло кар'єру там, де Баджо її закінчував — у "Брешії". У віці 16 років і двох місяців від народження Пірло вийшов на заміну за десять хвилин до кінця матчу з "Реджиною".

Таким раннім дебютом хлопчина зобов'язаний нинішньому тренерові "Шахтаря" Мирчі Луческу. В середині 90-х румунський фахівець працював з "Брешією" і досить швидко розгледів у тендітному гравцеві неабиякого футболіста. Розповідають, що на одному з тренувань Луческу з кулаками накинувся на оборонця, який виконав грубий підкат проти юного нападника. Побити не побив, але зойки румуна: "Що ти робиш, нелюде, це ж другий Баджо!" — увійшли в історію.

Молодий футболіст досить швидко обжився у складі "Брешії". Фахівці дивувалися, наскільки спокійно і незворушно тримався Андреа на полі. Влітку 1998-го "Брешія" не втрималася од спокуси і продала "другого Баджо" в міланський "Інтер". Ініціатором придбання став тренер "нереадзуррі" Луїджі Симоні, який пов'язував великі надії з парою молодих довгокосих гравців атаки Андреа Пірло — Нікола Вентола. Зокрема, в Пірло бачили заміну Баджо, який на той час теж перейшов в "Інтер".

Але в "Інтері" Андреа не заграв. Що, втім, і не дивно, адже не один він такий. Нестабільність на тренерському містку, ротація гравців, животіння на лавці — все це не сприяло розкриттю потенціалу молодого футболіста. Восени 99-го до керма "Інтера" прийшов Марчелло Ліппі і забракував юного футболіста. Хлопця віддали в оренду до "Реджини".

З новими партнерами Пірло заграв бездоганно. У Реджо-ді-Калабрії він, нарешті, відчув домашній затишок. Та і в команді Пірло відчував себе комфортно — поруч з ним діяв Роберто Бароніо, з яким разом починали ще в "Брешії", та й бігали довгий час за "адзурріні": "Для мене він як брат! Ми часто зідзвонюємося, і для мене було чудово, якщо б він був завжди поряд і на футбольному полі — у Роберто чудове бачення поля, він насправді добре вміє грати у футбол".

З оренди Андреа повернувся до "Інтера", але там на нього знову чекало розчарування. Тренер команди Марко Тарделлі не розгледів у Пірло таланту і поставив на ньому хрест. "Мені не потрібен цей футболіст", — заявив чемпіон світу-1982 керівництву клубу. І не зігравши жодного матчу за "нереадзуррі", Андреа був, без особливого жалю, відпущений до рідної "Брешії", куди кількома місяцями раніше списали й Роберто Баджо.

На відміну від "Інтера", який запхав Пірло в глухий запас при Божественному Хвостику, "Брешія" знайшла гідну реалізацію обох геніїв. Таким чином, у "рондінелле" сформувалося чудове атакуюче тріо — Даріо Хюбнер, який на той час забивав двадцять і більше голів за сезон, Роберто Баджо, кумир дитячих років Пірло, який діяв трохи глибше, і сам Пірло, який давав старт атакам команди з середини поля.

І ось вже вдруге після вдалого сезону в "Брешії" Андреа Пірло прикував до себе увагу міланського клубу. "Брешії" знадобилися гроші, тому клуб вирішив продати свого вихованця. Було досягнуто попередньої домовленості з "Пармою", після чого Андреа, з дружиною Деборою і маленьким сином Нікколо, вирушили у відпустку на Сейшели.

Саме на відпочинку футболіста захопив зненацька дзвінок віце-президента "Мілана" Адріано Галліані. "Привіт, Андреа. Чи не хочеш пограти у нас? Якщо надумаєш, подзвони".

От так, з відпустки, Пірло приїхав до Мілана, який колись відштовхнув юного провінціала. Але вже в інший клуб — "Мілан". "Інтер", якому частково належали права на футболіста, не заперечував проти операції. Мабуть, півроку, проведені Андреа в "Брешії", не переконали навіть Моратті.

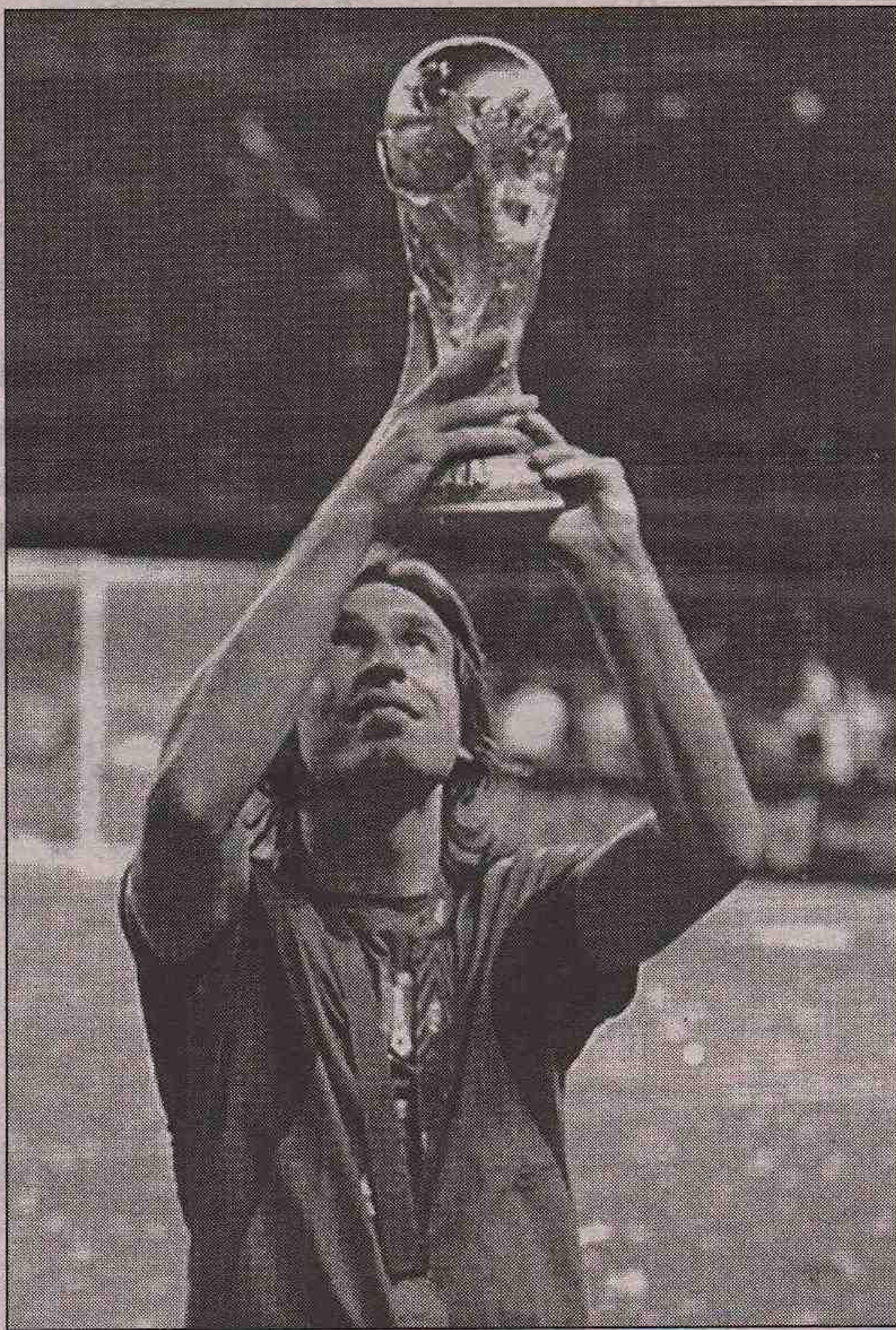
На той час здавалося, що купують Пірло під основу. Але, придбавши Андреа, "Мілан" також одразу здійснив ще один гучний трансфер, підписавши Руя Кошту, який на той час був лідером "Фіорентини".

Але Мануель досить швидко зламався, і Териму довелося шукати інші варіанти ведення гри. Варіанти, в яких чомусь не знаходилося місця для Андреа Пірло. Варіанти, які благополучно провалилися... І замість турка, який вирушив на батьківщину, до руля "Мілана" прийшов Карло Анчелотті.

Синьйор Анчелотті почав підключати Пірло до основи навесні 2002 року, причому ставив Андреа на позиції класичного плеймейкера, під форвардами. Грав Пірло і без рокировок чудово, але коли в останньому турі чемпіонату Анчелотті зважився на той доленосний експеримент і виставив Андреа на позицію опорника, результат був просто фантастичним — Пірло на полі творив дива, а міланці розгромили "Лечче" з рахунком 3:0.

Через кілька днів тренер молодіжної збірної Марко Тарделлі висловиться про форму Пірло позитивно, не так, як колись. Для Тарделлі Пірло вже не просто пішак в його побудовах, а чудовий хлопець, якому Марко від душі бажає добра: "Андреа все ще росте як футболіст. Він був сильним гравцем, але тепер він став і справжнім чоловіком. Він — ключовий півоборонець у своїй команді. Мені Пірло нагадує Ріверу, але він більше рухається на полі".

Сезон-2002/2003 у серії "А" видався для Андреа дивовижним. Пірло наклепав дев'ять м'ячів і це стало його особистим рекордом аж донині.

Але зачекаємо із захопленнями. Сім з них Андреа забив з пенальті! І багато хто "приурочив" таку кількість 11-метрових до того, що саме того року президентом Lega Calcio (місцеве ПФЛ) став Адріано Галліані. Він, мовляв, міг чинити тиск на суддів...

З наступного року "россо-нері" напрацювали вже справедливо на чемпіонське звання. Пірло проявив себе у всій красі. Половину своїх голів забив, звичайно, з пенальті, але цього разу ніхто і заїкнутися не смів, що виграв "Мілан" лише за допомогою арбітрів — якщо вже він на два щаблі обійшов "Ювентус" та "Рому", роблячи в останніх матчах сезону практично дубль!

А Пірло, як ніколи, наполегливо стукав у двері "Скуадри адзурри". Джованні Трапаттоні не залишалося нічого, окрім, як відчинити та впустити довгоочікуваного гостя, — адже Пірло, як вундеркінд, жваво проскочив через всі молодіжні збірні, починаючи з U-15 і закінчуючи U-18 і U-21. Тільки доросла команда довго була для нього неприступною фортецею.

Зіграти на чемпіонаті Європи-2004 Пірло все ж таки пощастило. Це, звичайно, якщо називати "грою" те, чим займалася "Скуадра адзурра" в Португалії. На Андреа там воккала роль запасного, але, зважаючи на зрозумілі причини, тобто плювок Тотті в Поульсена, йому довелося пограти. І отримати порцію критики водночас.

Незабаром Андреа вдасться начебто злегка підсолодити пігулку, здобувши „бронзу" на Олімпіаді в Афінах. Він туди поїхав як один з трьох "ветеранів", які не проходили за віком. Чесно кажучи, і в Греції особливо нічим пишатися — з чималою часткою фарту вишли з групи, у півфіналі зазнали фіаско від Аргентини, а в матчі за третє місце здолали абсолютно лівий Ірак.

Згадувати не хочеться і сезон, який був за цим. Ні, Пірло провів досить непоганий рік. У Лізі чемпіонів "Мілан" пройшов до півфіналу принциповий для себе і для Андреа "Інтер", все могло б вийти так красиво... І виходило — аж до того епізоду, коли Пірло вдарив в серії післяматчевих пенальті по воротах Дудека. Поляк взяв одинадцятиметровий, і Пірло, зневірений у своїх силах, дедалі частіше віддавав право бити пенальті Андрію Шевченку.

Наступного сезону "Мілан" зійшов з Ліги на стадії півфіналу, поступившись каталонцям, втратили скудетто у боротьбі з "Ювентусом". Але якщо на клубному поприщі Пірло чекали лише розчарування, то у збірній — 2006 рік відкрив найсвітлішу сторінку не лише для Андреа.

Пірло на ЧС виконував роль першої скрипки у дружині Марчелло Ліппі. Уявити без нього "Скуадру адзурру" неможливо. "Як прикро, що Пірло — італієць, а не бразилець. Інакше б я неодмінно взяв його в нашу збірну", — сказав Карлос Алберто Паррейра, головний тренер багатої на футбольні таланти Бразилії. Чого лише коштує пас Пірло на Гроссо на 119-й хвилині важкого півфінального матчу з німцями! Тут будь-який бразилець позаздрить італійцям, які мають у складі такого гравця.

А гол, який він забив у стартовій грі ганцям! Тотті пасував з кутового, і Пірло, скориставшись непорозумінням хавбеків "чорних зірок", метрів з 23-х розрядив свою гармату в дальній кут. Закритий гравцями Кінгстон запізнився з сейвом.

У фіналі чемпіонату світу Марчелло Ліппі довірив Пірло нелегке завдання — завдати першого удару в серії 11-метрових. Не влучив би Пірло — і все могло скластися інакше. Але м'яч ліг в сітку, закляття було зняте, а Італія вчетверте стала найсильнішою збірною в світі.

Наступний рік приніс чергову радість і наступний титул до колекції нашого героя. Не будемо вдаватися в подробиці, адже всі добре пам'ятають, як "россо-нері" брали Лігу. Невдачу у чемпіонаті (4-е місце) "Мілан" сповна компенсував на міжнародній арені. Чого не скажеш про цей сезон. Команда Анчелотті вилетіла з головного європейського турніру на стадії 1/8 фіналу, а в серії "А" посідає п'яту сходинку, відстаючи від лідера ("Інтера") на два десятки очок.

"Я втомився, але зараз команда має шанс перевести подих, нам не потрібно грати двічі на тиждень, —думка щодо провалів "Мілана" Андреа Пірло. — Тому незабаром можна буде знову набрати оптимальних кондицій".

Звісно, не винен Пірло в невдачах "россо-нері". Просто його команда потребує термінової реанімації, адже середній вік гравців основного складу перевищує третій десяток. З іншого боку, такий стан справ лише на руку Пірло. Андреа відпочине од клубних баталій і підготується якомога краще до Євро-2008. І не на жарт у його колекції з'явиться останній великий трофей — титул чемпіона Європи!

Олеся ЮРИНЕЦЬ.

СКАНВОРД № 101 «Легенди «Інтера»

... Бредлі (тренер)

Клуб із Болгарії

Луїджі Дель ...

Оборонець «Айнтрахта»

Велична, Миколаєнко

Азерб. клуб

Уругв. форвард, ЧС-1930

... де Гуй

Одиниця площі

Нападник "АЗ"

Одноклубник Какау

Хавбек "Інтера"

Фото 1

Фото 2

Фото 3

Нігер. легіонер ЦСКА

... Титов

Фото 4

Фото 5

... Пінту

Голланд. спеціаліст

Бек "Рекреативо"

Фото 6

Фото 7

Франц. клуб першого дивізіону

Один з Камара

Фото 8

Гравець зб.США

Фото 9

Форвард зб.Гвінеї

... Райт

Нападник АЕК

Фото 10

Португ. клуб

... Янг

... Венгер

... Россі

Президент "Ліона"

... Чхун Хван

Конкурент АІК

... Кошта (Коштінья)

Шотланд. арбітр

Фото 11

Югосл. форвард 90-х

Кім ... Хен

Параг. чай

Капітан ЧС-1998

Фото 12

Фото 1

Фото 2

Фото 3

Фото 4

Фото 5

Фото 6

Фото 7

Фото 8

Фото 9

Фото 10

Фото 11

Фото 12

Валерій ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

Понеділок, 31 березня

УТ-1

17.55. Чемпіонат України. «Дніпро» — «Ворскла»

«Мегаспорт»

21.40, 6.00. Чемпіонат Росії. Огляд 3-го туру

Вівторок, 1 квітня

«1+1»

21.30. 1.30. Ліга чемпіонів. «Рома» — «Манчестер Юнайтед», «Шальке» — «Барселона»

«Мегаспорт»

14.55. Чемпіонат Голландії

1.05. Чемпіонат Росії. «Хімки» — «Спартак» М

Середа, 2 квітня

«Україна»

21.30. Ліга чемпіонів. «Арсенал»

0.00. «Ніч Ліги чемпіонів»

1.15. Ліга чемпіонів. «Фенербахче» — «Челсі»

«Мегаспорт»

12.55. Чемпіонат Росії. Огляд 3-го туру

13.25, 2.15. Кубок УЄФА. 1/8 фіналу. «Гамбург» — «Байєр», «Стортинг» — «Болтон»

16.40, 6.00. «Мундіаль»

20.05. Чемпіонат Голландії

22.20. Чемпіонат Росії. ЦСКА — «Сатурн»

1.45. «Світовий футбол»

Четвер, 3 квітня

«Мегаспорт»

13.00. Кубок УЄФА. 1/8 фіналу. «Зеніт» — «Марсель»

17.55. «Goalissimo»

19.15. Кубок УЄФА. Чвертьфінал. «Байєр» — «Зеніт»

П'ятниця, 4 квітня

УТ-1

18.55. Чемпіонат України. «Таврія» — «Арсенал»

«Мегаспорт»

13.55. «Goalissimo»

14.55. Чемпіонат Росії. «Хімки» — «Спартак»

Субота, 5 квітня

УТ-1

15.55. Чемпіонат України. «Динамо» — «Металург» Д

«Мегаспорт»

15.25. Кубок УЄФА. Чвертьфінал

20.05. Чемпіонат Росії. «Сатурн» — «Локомотив»

22.05. «100% «Динамо»

Неділя, 6 квітня

УТ-1

17.55. Чемпіонат України. «Металіст» — «Дніпро»

22.00. «Наш футбол»

ICTV

23.10. «Про футбол з Олександром Гливинським»

«Україна»

16.00. Чемпіонат України. «Шахтар» — «Чорноморець»

22.20. «Футбольний уік-енд»

«Мегаспорт»

12.40. «100 «Динамо»

16.50. Чемпіонат Росії. «Шинник» — «Зеніт»

19.10, 4.40. Чемпіонат Голландії. «Фейєноорд» — «Утрехт»

«Український футбол».

Свідоцтво про реєстрацію КВ № 10336

Виходить тричі на тиждень (вівторок, середа, п'ятниця).

Державне видавництво «Преса України». 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Отримувач коштів: Державне видавництво «Преса України» Державного управління справами. Розрахунковий рахунок № 26000101014669 КРД «Райффайзен» Банк «Аваль» МФО 322904, для «Українського футболу», код 05905668.

Адреса редакції: 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Телефони редакції: 454-83-03, 454-83-90

Факс: 235-31-52, 454-83-03

Відділ реклами та реалізації: 454-88-91

Електронна пошта — mu@pressa.kiev.ua

В.о. головного редактора Л.О.МАКСИМЕНКО

О.П.ТРАВЯНКА (відповідальний за випуск)

Видруковано з готових редакційних фотоформ.

Зам. 3025035.

Індекс 60994.

